

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธศาสตร์ทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ย
ข้อพิพาทไปปฏิบัติ กรณีศึกษาสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ
ทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อังคณา ปิ่นพงษ์

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

AN AFFECTING FACTORS OF ALTERNATIVE DISPUTE RESOLUTIONS POLICY
IMPLEMENTATION: SPECIAL PUBLIC PROSECUTOR OFFICE

Angkhana Pinpong

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2017

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียง
ข้อพิพาทไปปฏิบัติ กรณีศึกษาสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ
ทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อังคณา ปิ่นพงษ์

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

AN AFFECTING FACTORS OF ALTERNATIVE DISPUTE RESOLUTIONS POLICY
IMPLEMENTATION: SPECIAL PUBLIC PROSECUTOR OFFICE

Angkhana Pinpong

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2017

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ใบรับรองการศึกษาอิสระ
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ชื่อการศึกษาอิสระ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธศาสตร์ทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติ กรณีศึกษาสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอังคณา ปิ่นพงษ์

วิชาเอก นวัตกรรมการบริหารการจัดการรัฐกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันเอก ดร.วรสิทธิ์ เจริญพัฒน์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอนุมัติให้การศึกษาอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... ผู้อำนวยการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
(นายรพี ม่วงนนท์)

คณะกรรมการสอบการศึกษาอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ พลตำรวจโทหญิง ดร.นัยนา เกิดวิชัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิพร เกตุแก้ว)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันเอก ดร.วรสิทธิ์ เจริญพัฒน์)

Independent Study Certificate
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Independent Study Title   An affecting factors of Alternative Dispute Resolution
Policy Implementation: special Public Prosecutor Office

Researcher   Miss Angkhana Pinpong

Major   Innovative Public Administration and Management

Advisor   Asst. Prof. Col. Dr. Vorsit Chareonpath

Rajamangala University of Technology Rattanakosin Approved this Independent Study in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Public Administration

..... Director of College of Innovation
(Mr.Rapee Moungnont) Management

Independent Study Committee

..... Chairperson
(Prof. LT. Pol. Gen. Naiyana Kerdwichai. DPA.)

..... Member
(Assoc. Prof. Viporn Katekao, PH.D.)

..... Member
(Asst. Prof. Col. Dr. Vorsit Chareonpath)

ชื่อการศึกษาอิสระ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วย

วิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ กรณีศึกษาสำนักงานอัยการ
คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอังคณา ปิ่นพงษ์

ชื่อปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันเอก ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุด

ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ (2) เปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติจากทัศนยะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะประชาชน และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้เสียหายและฝ่ายผู้ต้องหาที่เข้ากระบวนการไกล่เกลี่ย คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีของยามานะได้ 236 ราย ทำการสุ่มอย่างง่าย และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยายประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ส่วนสถิติอ้างอิงใช้สถิติ ทีเทสต์ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเพียร์สันอาร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ อยู่ในระดับสูง 2) ความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติไม่มีความแตกต่างกันจากทัศนยะของกลุ่มตัวอย่าง และ 3) ความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

คำสำคัญ : นโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท, การนำนโยบายไปปฏิบัติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

Independent Study Title An affecting factors of Alternative Dispute Resolutions Policy Implementation: Special Public Prosecutor Office.

Researcher Miss AngkhanaPinpong

Degree Sought Master of Public Administration

Advisor Asst. Prof. Col. Dr. VorsitCharoernpath

Academic Year 2017

Abstract

The purposes of this research were to study achievement in Alternative Dispute Resolutions Policy Implementation; compared achievement in Alternative Dispute Resolutions Policy Implementation verified by demographic factors of respondent; and explored correlations among affecting factors of achievement in Alternative Dispute Resolutions Policy Implementation with an Achievement.

Samples were 236 enrolled in Alternative Disputes Resolution program, according to Yamane concept. Questionnaires were used as data collection means, Lottery sampling was done. Analytical means were; descriptive employed mean, standard deviation, percentages, inferential statistics were T test, Pearson R.

The findings were; achievement in Alternative Dispute Resolutions Policy Implementation were high level; achievement in Alternative Dispute Resolutions Policy Implementation were not difference according to respondent attitude verified by demographic factors; and There were positive significant at .05 level correlations among affecting factors of Achievement in Alternative Dispute Resolutions Policy Implementation with achievement.

Keywords: Alternative Dispute Resolutions, Policy Implementation.

Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษา อีศระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของ ผศ.พอ.ดร.วรสิทธิ์ เจริญพุดม อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอีศระ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ จนกระทั่งการศึกษาอีศระสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณอัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่กรุณาให้ข้อมูลต่างๆ ตลอดจนคุณากรณที่มีข้อพิพาทต่อกันและสมัครใจในการเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

สุดท้ายขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่เป็นแหล่งให้การศึกษาเรียนรู้ชีวิตและสังคมของผู้คนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับปริญญาโท ทั้งนี้เพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้การศึกษาสำเร็จลงอย่างสมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน

อังคณา ปิ่นพงษ์
พฤศจิกายน 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	3
1. 3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1. 4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1. 5 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1. 6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1. 7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	7
2.1 แนวคิดและทฤษฎีนโยบายสาธารณะ	7
2.2 2 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	10
2. 3 แนวคิดและทฤษฎีกระบวนการยุติธรรมทางเลือกและการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	18
2. 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
2. 5 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	45
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	46
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
3. 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
3. 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	54
3. 5 สมมติฐานทางสถิติ	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	56
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรที่ทำการศึกษา	56
4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน	70
4.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	79
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ	82
5.1 สรุปผลการศึกษาเชิงพรรณนา	83
5.2 สรุปผลการศึกษาเชิงอนุมาน	83
5. 3 วิเคราะห์ผลการวิจัย	83
5. 4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย	84
5.5 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย	86
5.6 ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	93
ภาคผนวก ก การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและผลการทดสอบ	94
ภาคผนวก ข ผลการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น	105
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	107
ภาคผนวก ง บริบทของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและ การบังคับคดี	114
ประวัติผู้วิจัย	117

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตารางเปรียบเทียบตัวแปร	34
3.1 ตัวแปร นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวชี้วัด	48
4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	57
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและ วัตถุประสงค์ของนโยบาย	59
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านทรัพยากรในการจัดการ ...	60
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสาร ระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ	62
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์กรใน การนำนโยบายไปปฏิบัติ	63
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง	64
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านการยอมรับและให้การ สนับสนุนของผู้ปฏิบัติ	65
4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ในภาพรวม	67
4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรม ทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ	68
4.10 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและ การบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามคุณลักษณะด้านเพศ	71

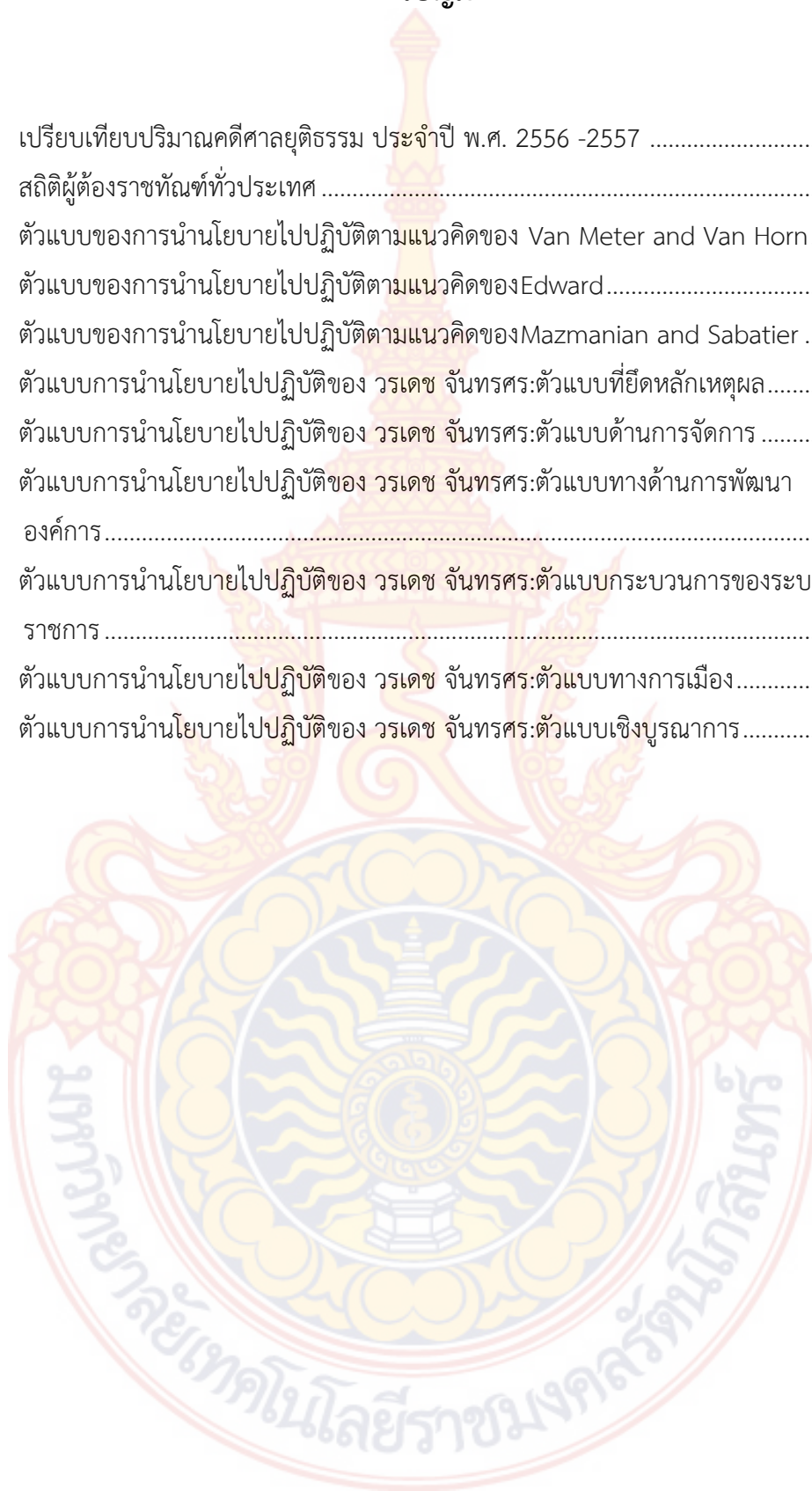

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียง ข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและ การบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามคุณลักษณะด้านอายุ	71
4.12 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียง ข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและ การบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามคุณลักษณะด้านสถานภาพการสมรส ...	72
4.13 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียง ข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและ การบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามคุณลักษณะด้านระดับการศึกษา	73
4.14 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียง ข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและ การบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามคุณลักษณะด้านอาชีพ.....	74
4.15 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียง ข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและ การบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามคุณลักษณะด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ...	75
4.16 แทนค่าตัวแปร	76
4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	77
4.18 แสดงผลรวมความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไป ปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อ พิพาทไปปฏิบัติ	77
4.19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อ พิพาทไปปฏิบัติ	78
4.20 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	81

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	เปรียบเทียบปริมาณคดีศาลยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2556 -2557	1
1.2	สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ	2
2.1	ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแนวคิดของ Van Meter and Van Horn.....	11
2.2	ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแนวคิดของEdward.....	12
2.3	ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแนวคิดของMazmanian and Sabatier	13
2.4	ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรรศร:ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล.....	14
2.5	ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรรศร:ตัวแบบด้านการจัดการ	15
2.6	ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรรศร:ตัวแบบทางด้านการพัฒนา องค์การ.....	16
2.7	ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรรศร:ตัวแบบกระบวนการของระบบ ราชการ.....	16
2.8	ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรรศร:ตัวแบบทางการเมือง.....	17
2.9	ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรรศร:ตัวแบบเชิงบูรณาการ.....	18

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันนี้ เป็นสังคมที่มีขนาดใหญ่มีการแข่งขันกันสูงทั้งในด้านธุรกิจ ด้านธุรกรรม การติดต่อค้าขาย อีกทั้งจำนวนประชากรก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการแย่งชิงทรัพยากรเพื่อความอยู่รอด การอยู่อาศัยร่วมกันของประชากรในสังคมซึ่งต่างก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป นำไปสู่การเกิดความขัดแย้ง กระทบกระทั่ง เกิดข้อพิพาทในสังคมและเกิดอาชญากรรมรูปแบบต่างๆ ทำให้มีการฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกร้องหาความยุติธรรม จึงทำให้กระบวนการยุติธรรมต้องประสบปัญหาต่างๆ หลายนประการ เช่น มีปริมาณคดีที่ขึ้นสู่ศาลเพิ่มมากขึ้นในขณะที่จำนวนผู้พิพากษายังคงมีเท่าเดิม กระบวนการพิจารณาคดีแต่ละคดีนั้นใช้เวลานานเป็นปีทำให้เกิดความล่าช้า เสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เกี่ยวข้อง จำนวนนักโทษที่ถูกต้องซึ่งตามคำพิพากษาของศาล รวมทั้งนักโทษที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลมีจำนวนมากเกินไปจนเป็นเหตุให้เกิดสภาพนักโทษล้นเรือนจำ ทั้งบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรมมีไม่เพียงพอกับปริมาณคดีที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม เกิดสภาวะ “คดีล้นศาล คนล้นคุก” แล้วสถานการณ์ข้อพิพาททางอาญาที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมก็มีได้มีแนวโน้มจะลดลงแต่กลับเพิ่มขึ้นอีกด้วย จนส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาความล่าช้าของขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (กิตติพงษ์ กิตยารักษ์, 2545, หน้า51) ดังจะเห็นได้จากภาพที่ 1.1

เปรียบเทียบปริมาณคดีศาลยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2556 - 2557

ระดับชั้นศาล	ปริมาณคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณา (ค้างมา + รับใหม่)	ดำเนินคดีเสร็จไป						อยู่ระหว่างดำเนินการ			
		ปี 2556		ปี 2557		ปี 2556		ปี 2557			
		จำนวนคดี	ร้อยละ	จำนวนคดี	ร้อยละ	จำนวนคดี	ร้อยละ	จำนวนคดี	ร้อยละ		
ศาลฎีกา	คดีแพ่ง	25,950	22,765	10,434	40.21	11,579	50.86	15,516	59.79	11,186	49.14
	คดีอาญา	17,626	10,952	11,475	65.10	8,359	76.32	6,151	34.90	2,593	23.68
ศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9	คดีแพ่ง	16,300	14,315	14,357	88.08	12,385	86.52	1,943	11.92	1,930	13.48
	คดีอาญา	48,809	43,793	39,757	81.45	37,956	86.67	9,052	18.55	5,837	13.33
ศาลชั้นต้น	คดีแพ่ง	646,549	749,152	545,733	84.41	627,804	83.80	100,816	15.59	121,348	16.20
	คดีอาญา	684,845	666,369	635,868	92.85	620,694	93.15	48,977	7.15	45,675	6.85

ภาพที่ 1.1 เปรียบเทียบปริมาณคดีศาลยุติธรรม ประจำปี พ.ศ.2556 – 2557

ที่มา : รายงานสถิติคดีศาลยุติธรรมทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ.2557

เมื่อมีปริมาณคดีที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ผู้ต้องขังล้นเรือนจำและอยู่กันอย่างแออัดส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชน หน่วยงานในชั้นคุมประพฤติและราชทัณฑ์ต้องมีการระดมงบประมาณ และบุคลากรในการควบคุมดูแลผู้ต้องขังจำนวนมาก นอกจากนี้ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือปัญหาด้านสังคม กล่าวคือเมื่อผู้กระทำความผิดพ้นโทษจำคุกออกมาสู่สังคมปกติแล้วกลายเป็นบุคคลที่สังคมรังเกียจไม่อาจดำรงชีวิตแบบปกติสุขได้ถูกมองในทางลบ ซึ่งมีผลกระทบต่อจิตใจเป็นเหตุให้ต้องหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก (ปราณีฉวยกระโทก, 2556, หน้า 1) ดังจะเห็นได้จากภาพที่ 1.2

สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ

สำรวจ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558

ประเภท	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ (%)
1. นักโทษเด็ดขาด	218,317	36,532	254,849	80.995
2. ผู้ต้องขังระหว่าง	49,384	8,070	57,454	18.258
2.1 อุทธรณ์ - ฎีกา	22,970	3,398	26,368	8.379
2.2 ใต้สวน - พิจารณา	8,605	1,768	10,373	3.296
2.3 สอบสวน	17,809	2,904	20,713	6.582
3. เยาวชนที่ฝากขัง	92	8	100	0.032
4. ผู้ถูกกักกัน	11	11	22	0.007
5. ผู้ต้องกักขัง	1,939	319	2,258	0.718
รวมผู้ต้องราชทัณฑ์ทั้งสิ้น	269,743	44,940	314,683	100

ภาพที่ 1.2 สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ

ที่มา : กรมราชทัณฑ์. <http://www.correct.go.th/stat102/display/result.php?date=2015-12-31&Submit=%B5%A1%C5%A7>

จากสภาพปัญหาของกระบวนการยุติธรรมดังกล่าว ทำให้รัฐบาลมีแนวคิดที่จะลดปริมาณคดีที่จะเข้าสู่ศาลโดยมีการนำกระบวนการยุติธรรมทางเลือกมาใช้เพื่อแก้ปัญหา

สำนักงานอัยการสูงสุดในฐานะหน่วยงานภาคราชการในกระบวนการยุติธรรม มีภารกิจอันสำคัญในการอำนวยความยุติธรรมทางอาญา รักษาผลประโยชน์ของรัฐและประชาชนด้วยความเที่ยงธรรมและเป็นที่ยอมรับของประชาชน คำนึงถึงการเข้าร่วมสนับสนุนต่อการเกิดกระบวนการยุติธรรมทางเลือก ตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการสร้างความรักสามัคคีและสมานฉันท์ของคนในชาติ เพื่อให้เกิดความมั่นคงและสงบสุขของประเทศอย่างยั่งยืนจึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ 4 ปี สำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ.2559-2562 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การอำนวยความยุติธรรมทางอาญา กำหนดกลยุทธ์ที่ 1.3 พัฒนาบทบาทหน้าที่ของพนักงานอัยการในกระบวนการยุติธรรมทางเลือก มีวัตถุประสงค์เพื่อลดปริมาณคดีอาญาเข้าสู่ศาลด้วยกระบวนการยุติธรรมทางเลือก

แม้ปัจจุบันการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ.2555 ยังมีคู่กรณีเข้าสู่

กระบวนการจำนวนน้อย และหลังจากการไกล่เกลี่ยแล้วยังมีคดีจำนวนน้อยที่สามารถบรรลุผลสำเร็จในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท การวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติว่ามีข้อขัดข้องหรืออุปสรรคอะไรบ้างที่สำนักงานอัยการสูงสุดยังต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัตินั้น เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น จากที่มาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ กรณีศึกษาสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ผลสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นอย่างไร

1.2.2 ความแตกต่างของผลสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างไร

1.2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความสัมพันธ์อย่างไรกับ ความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาผลสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะประชากร

1.3.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.4.1.1 ตัวแปรสาเหตุ (ตัวแปรอิสระ) ของความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ลักษณะประชากร มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรรศนะในการจัดการการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจการการนำนโยบายไปปฏิบัติลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติและลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

1.4.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วย ความพึงพอใจจากการใกล้เคียงการลดความสูญเสียจากการดำเนินคดี ความสัมพันธ์ที่ดีของคู่กรณี

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ทำการศึกษาคือ ได้แก่ สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.4.3 ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาครั้งนี้จะศึกษาจากคู่กรณีที่มีข้อพิพาทต่อกันและสมัครใจเข้าร่วมกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ซึ่งเป็นผู้รับบริการจากองค์การและได้รับผลจากการปฏิบัติของนโยบาย ช่วงปี พ.ศ. 2558-2560 ทั้งฝ่ายผู้เสียหายและฝ่ายผู้ต้องหาจำนวนทั้งสิ้น 574 คน

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาระหว่างเดือนกรกฎาคม- พฤศจิกายน 2560 จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ร่วมในกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในช่วงปี พ.ศ.2558-2560

1.5 สมมติฐานการวิจัย

1. ความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก

2. ความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อจำแนกตามลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติจนบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย ได้แก่ การลดความสูญเสียจากการดำเนินคดี ความสัมพันธ์ที่ดีของคู่กรณี หลังการใกล้เคียงข้อพิพาทและความพึงพอใจในองค์ประกอบต่างๆ ในการใกล้เคียงข้อพิพาท ได้แก่ ด้านวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาท ด้านการเยียวยาทรัพย์สินและจิตใจ ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้านความเป็นกลางของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้านการช่วยเหลือด้านความรู้ทางกฎหมาย และการใกล้เคียงข้อพิพาทนั้นยังเกิดผลลัพธ์ในเชิงประจักษ์ต่อสาธารณะชน ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายหมายถึงมาตรฐานของนโยบาย ยุทธธรรมทางเลือกที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎระเบียบและคู่มือของแผนงานขั้นตอนการดำเนินงาน โดยมีรายละเอียดของมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเป็นอย่างดี มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย

ทรัพยากรในการจัดการ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหารนโยบาย ประกอบด้วยงบประมาณ จำนวนบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เวลา ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน

การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การติดต่อประสานงานภายในหน่วยงานเดียวกันและนอกหน่วยงาน ระเบียบปฏิบัติทางด้านการสารบรรณที่ชัดเจน มีการใช้หนังสือเวียนภายในทั้งทางเอกสารและทางเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เข้าถึงพนักงานทุกระดับ

ลักษณะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง โครงสร้างของหน่วยงานที่สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ การกระจายอำนาจในองค์การซึ่งต้องมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติตามนโยบาย สมรรถนะการจัดการ การปฏิบัติงานประจำ กำลังคนที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม

สภาพทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม สภาพทางการเมืองหมายถึง แรงกดดันทางการเมืองทั้งในระดับชาติและสิ่งแวดล้อมในหน่วยงานที่นำนโยบายระดับท้องถิ่นที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ พนักงานผู้นำนโยบายไปปฏิบัติรวมถึงกลุ่มอิทธิพล และกลุ่มผลประโยชน์ในท้องถิ่นที่อาจกดดันในการนำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพการณ์ทางด้านการดำรงชีพ การประกอบสัมมาอาชีพะของประชาชนในพื้นที่บริการของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพการณ์ทางสังคม หมายถึง วัฒนธรรมท้องถิ่น ขนบธรรมเนียมต่างๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ การสนับสนุนของประชาชนในพื้นที่ที่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ หมายถึง การยอมรับให้การสนับสนุนนโยบายและความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อ

พิพาทไปปฏิบัติ นั่นคือ ผู้ที่ทำหน้าที่อำนวยความสะดวก กำกับติดตามในกระบวนการไกล่เกลี่ย ผู้ดำเนินการไกล่เกลี่ยและคู่กรณีทั้ง 2 ฝ่าย ในกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

คู่กรณี หมายถึงบุคคลสองฝ่ายที่มีกรณีพิพาทกันโดยที่ฝ่ายแรกเป็นผู้ที่กระทำผิดกฎหมายและอีกฝ่ายเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำของฝ่ายแรก

นโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท หมายถึงนโยบายที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้นำไปปฏิบัติ นโยบายนี้ใช้กับกระบวนการยุติธรรมสำหรับคดีเข้าสู่การพิจารณาของสำนักงานอัยการสูงสุด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คดีสิ้นสุดลงที่สำนักงานอัยการสูงสุดและไม่ต้องนำคดีขึ้นสู่ศาล

ยุติธรรมทางเลือก หมายถึง งานการสร้างความเป็นธรรมทางสังคม (social justice) ที่เปิดโอกาสให้หน่วยงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประชาชน ชุมชน ฯลฯ มีบทบาทและส่วนร่วมกำหนดแนวทางหลักเกณฑ์ กลไกวิธีการและร่วมปฏิบัติงานการป้องกันควบคุมอาชญากรรม จัดระเบียบชุมชน แก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ปัญหาเด็กเยาวชนกระทำผิดและการกระทำผิดกฎหมายระดับที่ไม่ซับซ้อนรุนแรง เยียวยาเสริมพลังเหยื่ออาชญากรรมและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชนโดยดำเนินการร่วมกับกระบวนการยุติธรรมหลักหรือส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการของกระบวนการยุติธรรมหลัก เพื่อมุ่งสู่ผลลัพธ์สุดท้ายร่วมกันคือความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ความสงบสุขสมานฉันท์ของสังคมและความมั่นคงของประเทศชาติเป็นสำคัญ

การไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท หมายถึงการพุดจาให้ปรองดองกัน พุดจาให้ตกลงกัน ผ่อนหนักผ่อนเบาให้แก่กัน อะลุ่มอล่วยกัน การระงับข้อพิพาทด้วยการยินยอมซึ่งกันและกัน

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทราบถึงผลสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.7.2 ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.7.3 ทำให้สำนักงานอัยการสูงสุดได้ข้อมูล ข้อเสนอแนะและรับทราบปัญหา อุปสรรคในกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบกระบวนการไกล่เกลี่ยและความเหมาะสมของผู้ไกล่เกลี่ย

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

กระบวนการยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเป็นนโยบายสาธารณะนโยบายหนึ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยนำเสนอเนื้อหาที่สำคัญดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีนโยบายสาธารณะ
- 2.2 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีกระบวนการยุติธรรมทางเลือกและการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีนโยบายสาธารณะ

2.1.1 ความหมายของนโยบายสาธารณะ

การนิยามความหมายของนโยบายสาธารณะขึ้นอยู่กับความสนใจและวัตถุประสงค์ของนักวิชาการ แบ่งได้เป็นกลุ่มที่เน้นการปฏิบัติ (Action Oriented) กับกลุ่มที่เน้นการเลือกสรรสิ่งที่มีคุณค่าและการตัดสินใจ (Value Selection and Decision Making) แบ่งออกตามความหมายอย่างชัดเจนโดยการจำแนกความแตกต่างระหว่างงานนโยบายกับงานประจำ ทำให้ความหมายของนโยบายสาธารณะแบ่งเป็นความหมายอย่างกว้างและความหมายอย่างแคบ (ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงศ์, 2540, หน้า 3)

ความหมายของนโยบายสาธารณะในฐานะความแตกต่างระหว่างงานนโยบายกับงานประจำว่านโยบายสาธารณะ หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำ (Thomas R.Dye, 1984, p.1)

ในส่วนของ Allison (1971, pp.71-76) กล่าวถึงนโยบายสาธารณะว่าเป็นการให้สถาบันที่เกี่ยวข้องกันทางสังคมบ่งชี้ความต้องการของสังคมและให้ผู้มีหน้าที่กำหนดนโยบายนำไปกำหนดเป็นกิจกรรมเพื่อดำเนินการตอบสนองต่อความต้องการเหล่านั้น ส่วน Frohock (1979, p.11) กล่าวว่านโยบายสาธารณะเป็นการกระทำทางสังคมอย่างหนึ่ง เพื่อที่จะสนองต่อความต้องการของประชาชนทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับความขัดแย้งหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลตอบแทนที่สังคมจะได้รับร่วมกันโดยจะต้องไม่เกินไปเพื่อคนหนึ่งคนใดโดยเฉพาะ สำหรับ Lineberry (1983, p.324) ชี้ให้เห็นว่านโยบายสาธารณะเป็น

กิจกรรมที่รัฐบาลกำหนดขึ้น มีลักษณะเป็นชุดของการกระทำเพื่อแก้ไขปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นให้สำเร็จ ลุล่วงโดยมีกระบวนการทำงานที่ชัดเจนและมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ

นอกจากนั้น Robert Eyestone (Robert Eyestone, 1971, p.18) ยังกล่าวว่ายโยบาย สาธารณะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับสิ่งแวดล้อม คำนิยามต่างๆ ที่มีต่อยโยบาย สาธารณะในความหมายอย่างกว้าง จนไม่อาจแยกความแตกต่างระหว่างงานนโยบายกับงานประจำได้ อย่างชัดเจน

ในกลุ่มของนักวิชาการที่ให้ความหมายอย่างแคบ อาทิเช่น Greenwood (Greenwood, 1975, p.22) ได้นิยามว่านโยบายสาธารณะคือ “การตัดสินใจขั้นต้นที่กำหนดแนวทางอย่างกว้างๆ โดยทั่วไปเพื่อนำไปเป็นแนวทางการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์” ขณะที่ แอนเดอร์สัน (Anderson, 1975, p.3) ได้ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะว่า หมายถึงแนวทางปฏิบัติของรัฐบาลที่กำหนด วัตถุประสงค์ที่แน่นอนว่าเพื่อให้บุคคลจัดการกับปัญหาหรือเรื่องที่อยู่ในความสนใจ จากนิยามดังกล่าว ส่งผลให้องค์ประกอบของการเป็นนโยบายสาธารณะไว้ 4 ประการ ได้แก่

1. เป็นแนวทางปฏิบัติกว้างๆ ที่กำหนดโดยรัฐบาลหรือข้าราชการระดับสูงที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย
2. มีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง
3. รัฐบาลมีความจริงใจและจริงจังที่จะทำให้มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ
4. นโยบายอาจเป็นบวก (Positive) หรืออาจเป็นลบ (Negative) หรืออาจเป็นการกระทำ ก็ได้ (Anderson, 1975, pp.3-4)

สรุป นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของรัฐบาล ซึ่งมีการกำหนด วัตถุประสงค์ที่แน่นอนไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เพื่อที่จะแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และป้องกันหรือ หลีกเลี่ยงปัญหาในอนาคต เพื่อที่จะให้เกิดผลลัพธ์อันพึงปรารถนา รัฐบาลมีความจริงจังตั้งใจที่จะนำ นโยบายไปปฏิบัติ นโยบายอาจเป็นการกระทำหรือละเว้นการกระทำก็ได้ อาจจะเป็นบวกหรือเป็นลบก็ได้

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนสำคัญที่สุด ของกระบวนการนโยบายเนื่องจากมีผล ต่อความสำเร็จของนโยบายอย่างมาก ผู้วิจัยจึงนำเสนอการทบทวนวรรณกรรมโดยเริ่มต้นจาก

2.1.2.1 ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเรื่องของการศึกษาว่า “องค์กร บุคคล หรือกลุ่ม บุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารทั้งหมดปฏิบัติตาม นโยบายที่ระบุไว้หรือไม่แค่นั้นเพียงใด” หรือกล่าวอีกในหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ความสนใจ เกี่ยวกับเรื่องของ “ความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งหมด สามารถบรรลุผล ตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้” โดยได้สรุปว่า การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการแสดง

วิธีการ และแนวทางเพื่อปรับปรุงนโยบายแผนงานและการปฏิบัติงานในโครงการให้ดีขึ้น เนื้อหาสาระของการศึกษานโยบายไปปฏิบัติจึงเน้นการแสวงหาคำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์หรือสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นภายในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation Processes) เพื่อที่จะศึกษาบทเรียนพัฒนาแนวทางและสร้างกลยุทธ์ เพื่อที่จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบังเกิดความสำเร็จ (วรเดช จันทรศร, 2556, หน้า 16) และยังหมายถึงกระบวนการทำงานทางปฏิสัมพันธ์เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ซึ่งอาจจะสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเป้าหมายของนโยบายก็ได้ (Paul A. Sabatier and Daniel z. Mazmanian, 1983, p.4) ในส่วนของเพรสแมนและวิลดาฟสกี มองว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายที่กำหนดไว้กับปฏิบัติการทั้งหลายที่มุ่งไปสู่การบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นความสามารถในการจัดการและประสานสิ่งที่เกิดขึ้นมาภายหลังในลักษณะที่เป็นลูกโซ่เชิงสาเหตุและผลเพื่อให้ได้รับผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา ดังนั้นในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้นดูได้จากระดับการเกิดขึ้นของผลของนโยบายเปรียบเทียบกับผลสำเร็จที่คาดหวัง (Pressman and Wildavsky, 1979, p.19) สำหรับ Bardach (Bardach, 1980, p.9) กลับมีแนวคิดแตกต่างไปจากนักวิชาการท่านอื่นๆ โดยมองว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการทางการเมืองและเห็นว่ากระบวนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติเป็นเกมการต่อสู้ เขาได้กล่าวไว้ว่ากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการทางกลยุทธ์เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ในอันที่จะให้ได้มาซึ่งการบรรลุเป้าหมายของพรรคพวกของตน

2.1.2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การดำเนินการใด ๆ ไม่ว่าจะภาครัฐหรือเอกชนล้วนแต่มีปัญหาและอุปสรรคทั้งสิ้น ผู้วิจัยจึงทบทวนปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติเรียงตามลำดับดังนี้

จากการศึกษาของ Mountjoy and O'Toole (อ้างถึงในสมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2552, หน้า 478) พบว่ามีปัจจัย 2 ประการที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติและแนวทางการปฏิบัติที่ระบอบอย่างเฉพาะเจาะจงและพบว่าการเปลี่ยนแปลงงานกิจวัตรขององค์กรเป็นงานที่มีต้นทุนที่แพงและหน่วยงานนั้นจะต้องได้รับทรัพยากรที่เพียงพอในการดำเนินงานในขณะเดียวกันหน่วยงานจะต้องได้รับแนวทางในการปฏิบัติใหม่ที่เฉพาะเจาะจงและชัดเจน ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่มีความสำคัญมาก มิฉะนั้น จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จได้ยาก

หลักการสำคัญที่จะป้องกันมิให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบกับปัญหาและอุปสรรค จนกระทั่งนำไปสู่ความล้มเหลว ได้แก่

ประการแรก ถ้ามีทรัพยากรใหม่แต่แนวทางการปฏิบัติคลุมเครือ จะต้องจัดการเรื่องการตีความนโยบายให้ชัดเจนและทัศนคติในการจัดการตีความจะต้องสอดคล้องกับผู้กำหนดนโยบาย

ประการที่สอง ถ้ามีทรัพยากรเพียงพอและมีแนวทางการปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจง และชัดเจนเป้าประสงค์ส่วนบุคคลภายในองค์การจะมีความสำคัญน้อยลงและการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีทิศทางที่สอดคล้องกันกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายสูง

ประการสุดท้าย ถ้าไม่มีทรัพยากรเพียงพอ และแนวทางการปฏิบัติไม่ชัดเจน สถานการณ์เช่นนี้จำเป็นต้องสร้างกิจกรรมให้ผู้ปฏิบัติได้เกิดความสนใจที่จะปฏิบัติเพื่อสร้างพลังแห่งความมุ่งมั่นในการปฏิบัติให้เกิดขึ้นมากพอที่จะเอาชนะอุปสรรคในเรื่องการขาดแคลนทรัพยากรและแนวทางการปฏิบัติที่ไม่ชัดเจน

จากการศึกษาของ Dunsire (อ้างถึงในสมบัติ อารังธัญวงศ์, 2552, หน้า 479) สรุปว่า ความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจเกิดจาก

ประการแรก การเลือกกลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม

ประการที่สอง กลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นเหมาะสม แต่การเลือกหน่วยปฏิบัติและกลไกในการปฏิบัติไม่เหมาะสม

ประการที่สาม ถึงแม้ว่าสิ่งที่กล่าวมาแล้วจะมีความเหมาะสมทั้งหมด แต่การเลือกเครื่องมือและวิธีการปฏิบัติไม่เหมาะสม ก็จะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีหลายปัจจัย ได้แก่ (ศุภชัย ยาวะประภาส, 2533, หน้า 98)

- ลักษณะของนโยบายนั้นๆ
- วัตถุประสงค์ของนโยบาย
- ความเป็นไปได้ทางการเมือง
- ความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยี
- ความเพียงพอของทรัพยากร
- ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ
- ทศนคติของผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ
- กลไกภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

กล่าวโดยสรุป การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกิจกรรมเชิงบูรณาการที่ต้องอาศัยการบูรณาการ การปฏิบัติและจิตสำนึกพร้อมกันจึงจะสามารถก่อให้เกิดประสิทธิผล

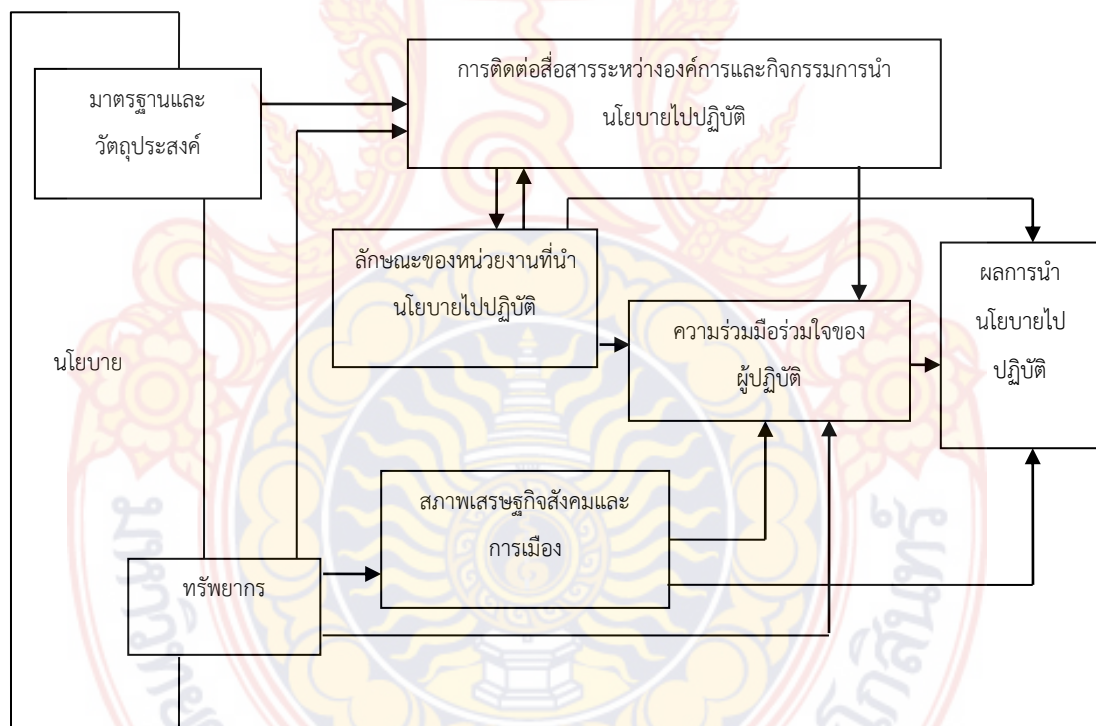
2.2 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตัวแบบเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทบทวนตัวแบบการนำนโยบาย สาธารณะไปปฏิบัติ ซึ่งตัวแบบเหล่านี้จะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดังนี้

ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn

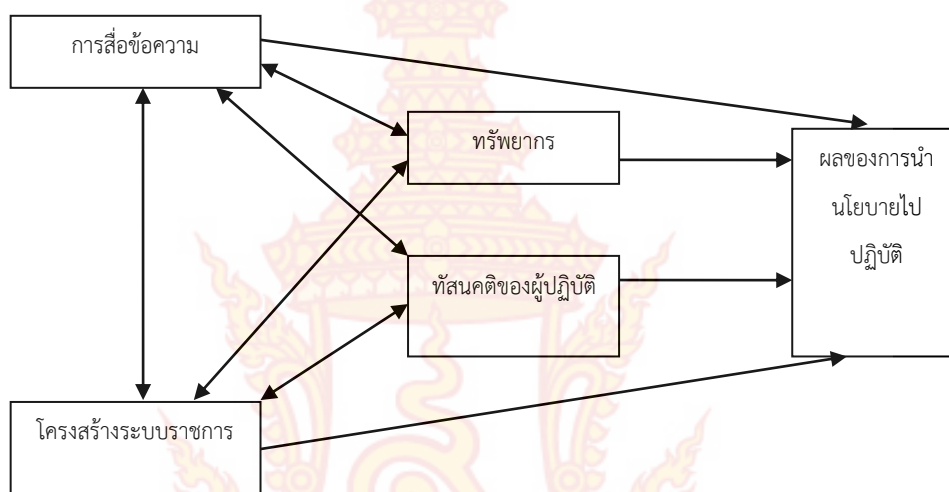
ตัวแบบและแนวความคิดของ Van Meter and Van Horn (1975, pp.457-458) ที่ได้ร่วมกันเขียนบทความขึ้นมาเรื่อง “The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ และได้เสนอตัวแบบที่เรียกว่า A Model of the Policy Implementation Process ตัวแบบนี้ เชื่อว่าผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยซึ่งประกอบไปด้วย 6 ปัจจัยหลัก คือ 1) วัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องแยกให้ชัดเจนว่ามีอะไรบ้าง ซึ่งจะเป็นส่วนขยายของเป้าหมายรวมของนโยบายให้ชัดเจนและง่ายขึ้นต่อความเข้าใจ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ 2) ต้องมีการระบุทรัพยากรที่จำเป็นต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทั้งทรัพยากรบุคคล วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ และงบประมาณที่คล่องตัว 3) การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องตรงกัน ถูกต้อง รวดเร็ว ต่อเนื่องและไม่ปิดบังข่าวสารซึ่งกันและกัน 4) ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 5) สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติและสุดท้าย 6) ปัจจัยด้านความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติ ซึ่งแสดงดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแนวคิดของ Van Meter and Van Horn
ที่มา: The Policy Implementation Process : A Conceptual Framework by Van Meter and C.E.Van Horn, 1975, Administration and Society, 6 (4)

ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Edwards

ตัวแบบและแนวความคิดของ Edward (1980,p.254) ที่ได้เขียนลงในหนังสือชื่อ Implementing Public Policy ตัวแบบนี้เชื่อว่าผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยซึ่งประกอบด้วย 4 ปัจจัยหลักคือ 1) การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้กำหนดนโยบายกับฝ่ายต่างๆ ว่ามีความถูกต้องชัดเจน และตรงกับความเข้าใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง 2) ทรัพยากรประกอบด้วยจำนวนเจ้าหน้าที่ ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของผู้ปฏิบัติข้อมูลข่าวสาร เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน 3) ทักษะของผู้ปฏิบัติงานและ 4) โครงสร้างขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติแสดงได้ดังภาพที่ 2.2

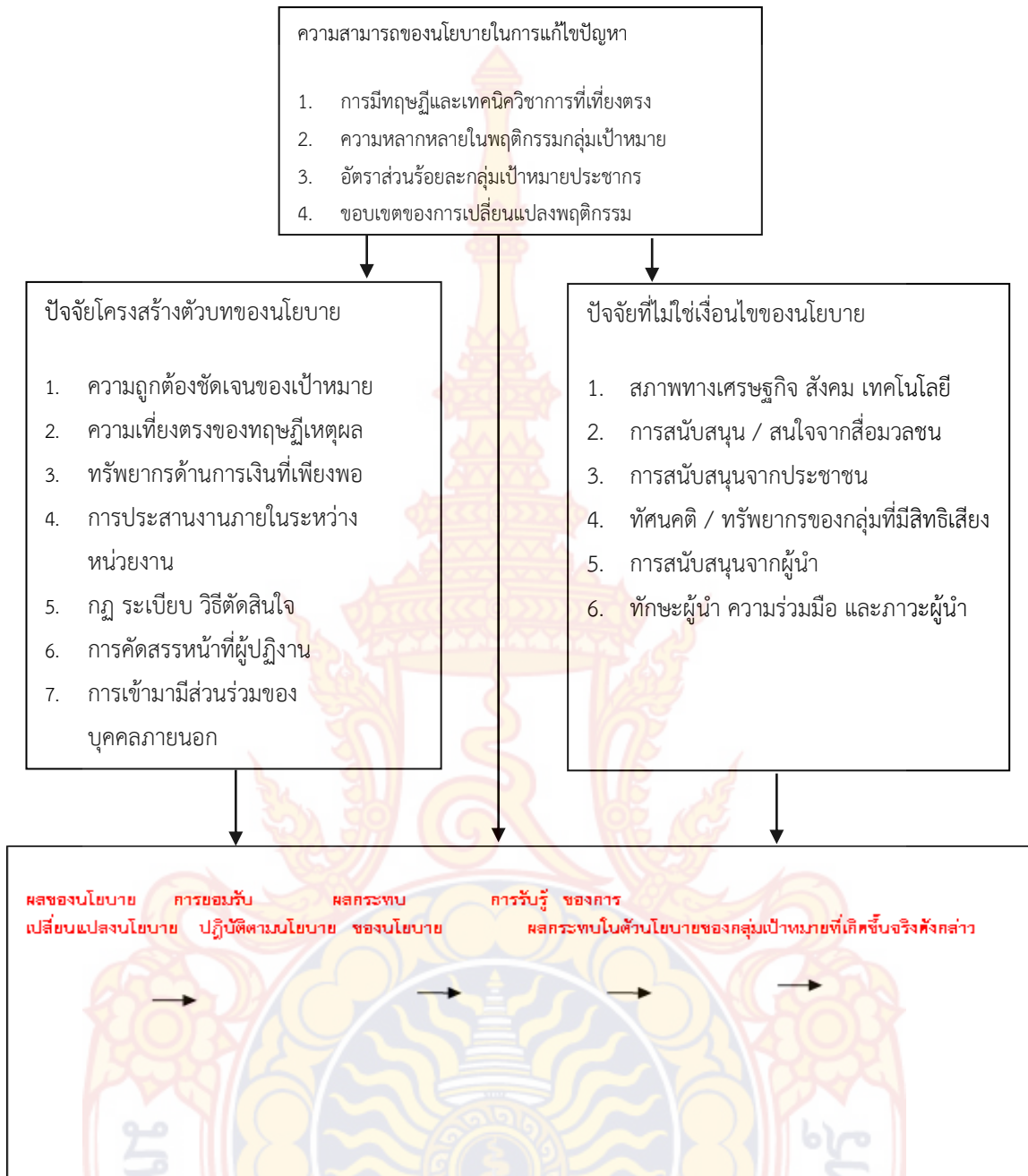

ภาพที่ 2.2 ตัวแบบของ การนำนโยบายไปปฏิบัติตามแนวคิดของ Edward

ที่มา: Implementation and Public Policy (p.254), by G.C. Edwards, 1980, Washington.DC: Congressional Quarterly Press.)

ตัวแบบและแนวความคิดของ Mazmanian and Sabatier (1983)

การศึกษานโยบายแบบ Top-down กล่าวคือ เป็นการเน้นการกำหนดนโยบายและควบคุมนโยบายจากผู้กำหนดนโยบายตัวแบบนี้เชื่อว่าผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับปัจจัยซึ่งประกอบด้วย 3 ปัจจัยหลัก คือความสามารถของนโยบายในการแก้ปัญหา ปัจจัยโครงสร้างตัวบทของนโยบายและปัจจัยที่ไม่ใช่เงื่อนไขของนโยบายส่วนผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับ 5 ปัจจัยคือ ผลผลิตของนโยบาย การยอมรับปฏิบัติตามนโยบาย ผลกระทบของนโยบายที่เกิดขึ้นจริงการรับทราบถึงผลกระทบของนโยบาย และการทบทวนเปลี่ยนแปลงในตัวบทนโยบาย แสดงได้ดังภาพที่ 2.3

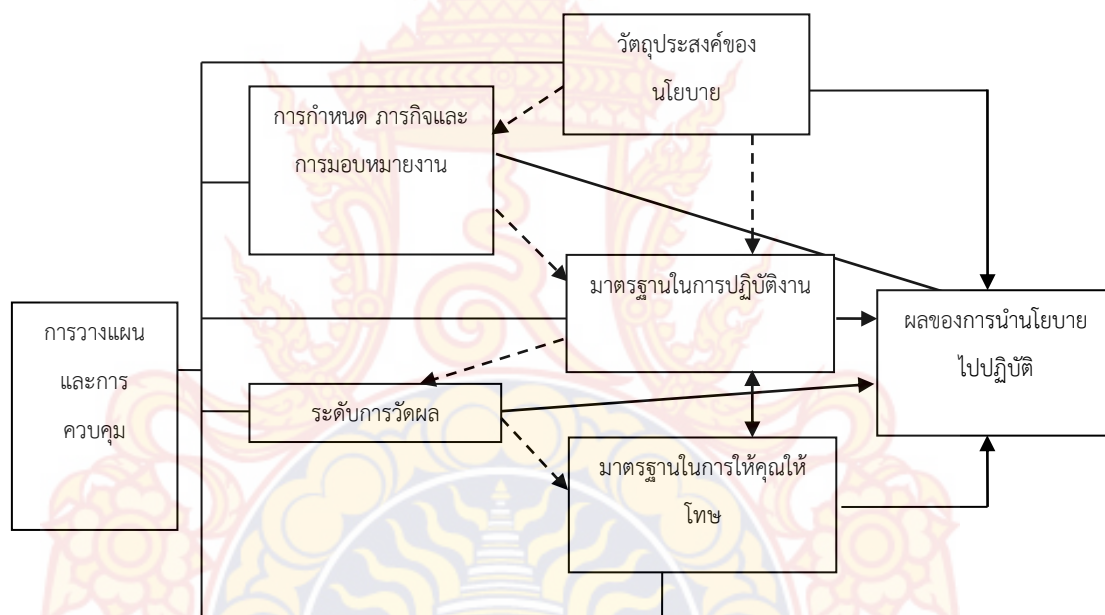
ภาพที่ 2.3 ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแนวคิดของ Mazmanian and Sabatier
 ที่มา: Implementation and Public Policy, by D.A. Mazmanian and P.A.Sabatier, 1983,
 Glenview, IL:Scott, Foreman and Company

วรเดชจันทรร (2556; 129-146) ได้ทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ ทางด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติและนำเสนอตัวแบบที่เกิดจากการพัฒนาไว้ 6 ตัวแบบ ดังนี้

1. ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational model)

ตัวแบบที่มุ่งเน้นสร้างประสิทธิภาพในการวางแผนและควบคุม โดยตัวแบบยึดฐานคติ (Assumption) ว่านโยบายหรือโครงการที่ประสบผลสำเร็จได้ มีปัจจัยหรือนโยบายจากโครงการนั้น มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือภารกิจที่ชัดเจนเพียงใด มีการมอบหมายงานและกำหนดมาตรฐานการทำงานให้หน่วยงานย่อย ๆ ขององค์กรมีระบบวัดผลการปฏิบัติงานและจัดระบบให้คุณให้โทษแก่ผู้ปฏิบัติงานหรือไม่การมีวัตถุประสงค์ชัดเจนยอมทำให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจเป้าหมายชัดเจน ทำให้มีการประสานงานดี การมอบหมายงานทำให้กำหนดมาตรฐานงานได้ง่ายการมีมาตรฐานการทำงานทำให้เกิดระบบประเมินผลที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพซึ่งทำให้ง่ายต่อการควบคุมตรวจสอบของผู้บริหาร มาตรฐานงานที่ชัดเจนจะทำให้ระบบการให้คุณให้โทษมีความเป็นธรรมซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จของนโยบาย แสดงได้ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรรคร : ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (rationalmodel)

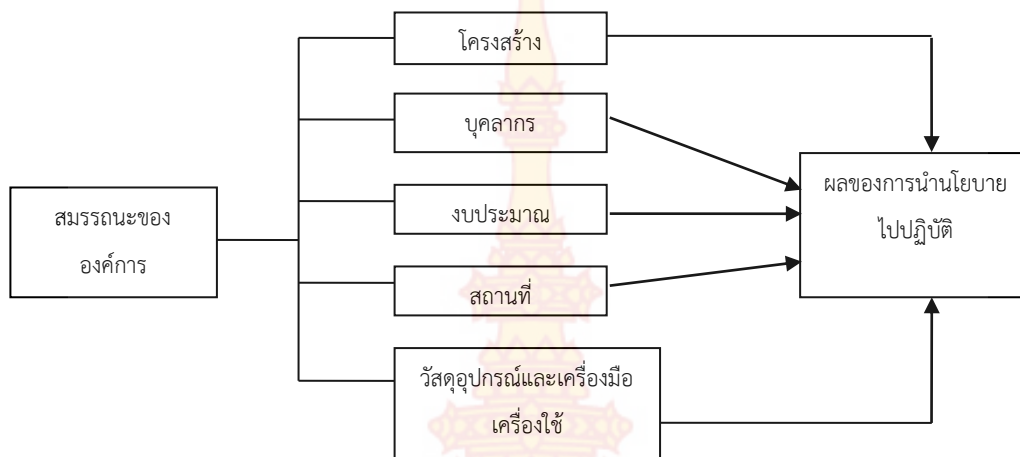
ที่มา: ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ, วรเดช จันทรรคร, 2556, หน้า 131

2. ตัวแบบด้านการจัดการ (Management Model)

ตัวแบบที่มุ่งเน้นไปที่สมรรถนะขององค์กร เพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายหรือโครงการไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายหรือโครงการไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใดในลักษณะนั้นนโยบายหรือโครงการจะประสบผลสำเร็จจะต้องอาศัย

โครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสมบุคลากรที่อยู่ในองค์กรจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและเทคนิคอย่างเพียงพอ แสดงให้เห็นได้ดังภาพที่ 2.5

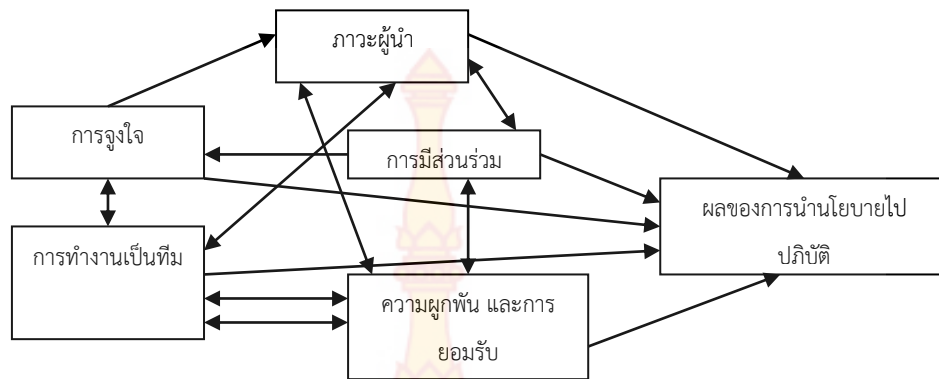

ภาพที่ 2.5 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรศร: ตัวแบบด้านการจัดการ (management model)

ที่มา: ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ, วรเดช จันทรศร, 2556, หน้า 134

3. ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร (Organization Development model)

ตัวแบบที่มุ่งเน้นเรื่องการมีส่วนร่วมการสร้างความรู้ความผูกพันและการยอมรับการมีส่วนร่วมจะทำให้เกิดการดำเนินงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ การนำนโยบายหรือโครงการไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ จึงเป็นเรื่องของการจูงใจ การใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสมการสร้างความรู้ความผูกพันโดยวิธีการให้สมาชิกในองค์กรมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการยอมรับตลอดจนการสร้างทีมงานมากกว่า การมุ่งการใช้การควบคุมหรือใช้อำนาจทางรูปนัยของผู้บังคับบัญชาทั้งนี้การทำให้ผู้ปฏิบัติตระหนักในความสำเร็จของโครงการและเห็นความสำเร็จของโครงการก็คือ ความสำเร็จของผู้ปฏิบัติและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนจึงน่าจะส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมากกว่ากลยุทธ์อื่น ๆ กล่าวอีกนัยหนึ่ง การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเป็นเรื่องของกระบวนการที่ทำให้ผู้ปฏิบัติสามารถเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดหรือวางกรอบนโยบายโดยถือว่านโยบายเหล่านี้มาจากตัวผู้ปฏิบัติเองโดยตรง แสดงได้ดังภาพที่ 2.6

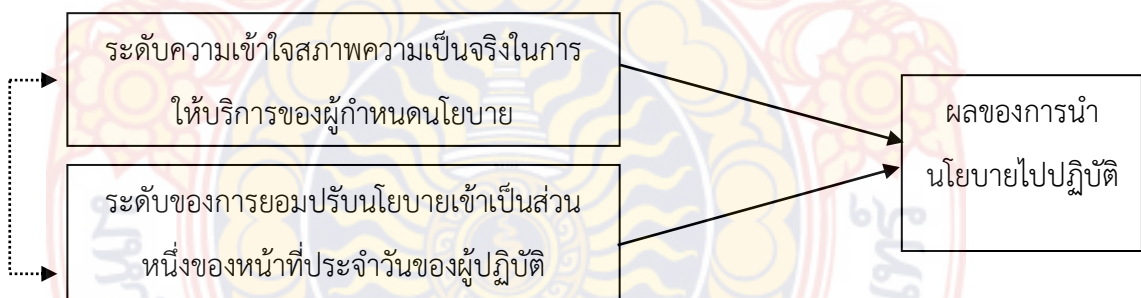

ภาพที่ 2.6 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรศร : ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร (organization development model)

ที่มา: ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ, วรเดช จันทรศร, 2556, หน้า 136

4. ตัวแบบทางกระบวนการของระบบราชการ (bureaucratic processes model)

ตัวแบบนี้เชื่อว่าอำนาจขององค์กรไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่งทางรูปนัย แต่อำนาจที่แท้จริงจะอยู่กระจัดกระจายไปทั่วไปในองค์กรในแง่ที่ว่าทุกคนขององค์กรมีอำนาจในการใช้วิจารณญาณของตนได้ ดังนั้นตัวแบบนี้จึงเชื่อว่าผลของการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นขึ้นอยู่กับระดับความเข้าใจ สภาพความเป็นจริงในการให้บริการของ ผู้กำหนดนโยบายและระดับการยอมรับนโยบายเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติดังแสดงได้ดังภาพที่ 2.7

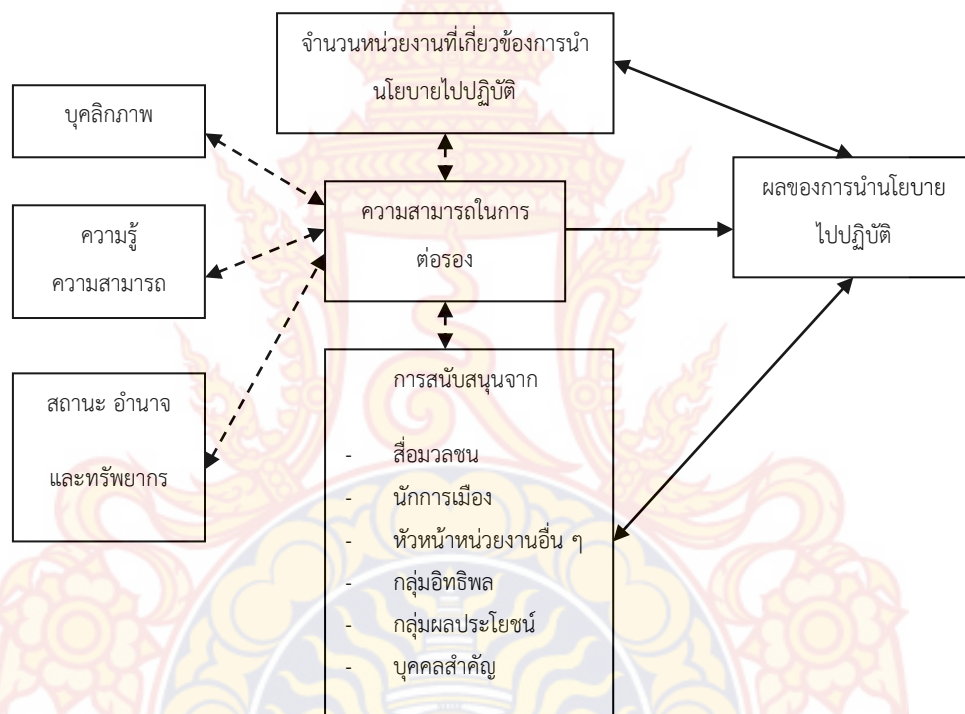

ภาพที่ 2.7 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรศร : ตัวแบบกระบวนการของระบบราชการ (bureaucratic processes model)

ที่มา: ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ, วรเดช จันทรศร, 2556, หน้า 138

5. ตัวแบบทางการเมือง(political model)

ตัวแบบนี้เชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เกิดจากความสามารถของผู้เล่น (players) หรือบุคคลที่เป็นตัวแทนขององค์กร กลุ่ม หรือสถาบันและความสัมพันธ์กับปัจจัยภายนอกองค์กร ดังนั้นตัวแบบนี้เชื่อว่าผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับตัวแปรด้านจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความสามารถในการต่อรองตลอดจนการสนับสนุนจากสื่อมวลชน นักการเมือง หัวหน้าหน่วยงานอื่นๆ กลุ่มอิทธิพลกลุ่มผลประโยชน์ และบุคคลสำคัญ รวมถึงสภาพความแตกต่างทางด้านบุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ ความชำนาญในการต่อรองของผู้เล่น (players) แต่ละคนเป็นสำคัญ ดังแสดงได้ดังภาพที่ 2.8

ภาพที่ 2.8 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรศร : ตัวแบบทางการเมือง (political model)

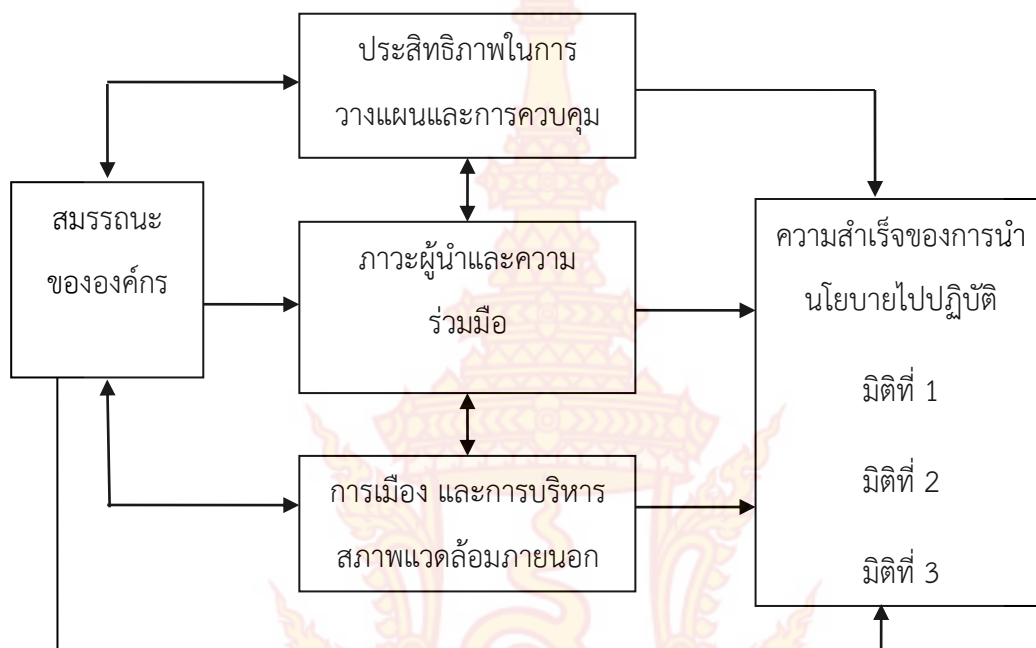
ที่มา: ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ, วรเดช จันทรศร, 2556, หน้า 140

6. ตัวแบบเชิงบูรณาการ

เป็นตัวแบบที่รวบรวมแนวคิดของทั้ง 5 ตัวแบบมาไว้โดยมุ่งแสวงหาผลกระทบของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งแบ่งการพิจารณาออกเป็น 3 มิติด้วยกัน ได้แก่ มิติที่หนึ่งเป็นการวัดความสำเร็จและความล้มเหลวของนโยบายจากผลผลิต ผลลัพธ์ และผลลัพธ์

สุดท้ายที่เกิดขึ้นมิติที่สองเป็นการวัดถึงผลกระทบของนโยบาย และมิติที่สามเป็นการวัดว่าผลของนโยบายนั้นสามารถส่งประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวมได้หรือไม่ส่วนตัวแปรอิสระที่นำมาพิจารณานั้นมาจาก 4 ปัจจัยด้วยกันคือ สมรรถนะขององค์กรประสิทธิภาพในการวางแผนและการควบคุม ภาวะผู้นำและความร่วมมือและการเมืองและการบริหารสภาพแวดล้อมภายนอกดังแสดงได้ดังภาพที่ 2.9

ภาพที่ 2.9 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ วรเดช จันทรศร : ตัวแบบเชิงบูรณาการ
ที่มา: ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ, วรเดช จันทรศร, 2556, หน้า 144

2.3 แนวคิดและทฤษฎีกระบวนการยุติธรรมทางเลือกและการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

กระบวนการยุติธรรมทางเลือก (alternatives to justice) หมายถึงกระบวนการหรือมาตรการใดๆที่ใช้สำหรับแสวงหาความยุติธรรมที่มีรูปแบบการปฏิบัตินอกเหนือจากกระบวนการยุติธรรมกระแสหลักซึ่งมองในบริบทของคดีอาญาแล้ว กระบวนการยุติธรรมทางเลือกในคดีอาญา จึงมิใช่วิธีการฟ้องคดีต่อศาลเพื่อนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษตามระบบการดำเนินคดีอาญาอย่างเป็นทางการทั่วไปเพียงอย่างเดียวแต่เป็นการมองที่ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อเหยื่ออาชญากรรม ชุมชน และสังคมโดยรวม ซึ่งเป็นแนวคิดของการชดใช้เหยียวยามุ่งเน้นความสมานฉันท์และความปรองดองให้เกิดในสังคมเป็นหลัก (สุทธิพล ทวีชัยการ, www.law.stou.ac.th อ้างถึงในสำนักงานอัยการสูงสุด, 2555 หน้า 47)

ยุติธรรมทางเลือก หมายถึง งานการสร้างความเป็นธรรมทางสังคม (social justice) ที่เปิดโอกาสให้หน่วยงาน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประชาชน ชุมชนฯลฯ มีบทบาทและส่วนร่วมกำหนดแนวทาง

หลักเกณฑ์ กลไกวิธีการ และร่วมปฏิบัติงานการป้องกันควบคุมอาชญากรรม จัดระเบียบชุมชน แก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ปัญหาเด็กเยาวชนกระทำผิด และการกระทำผิดกฎหมายระดับที่ไม่ซับซ้อนรุนแรง เยียวยาเสริมพลังเหยื่ออาชญากรรม และแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน โดยดำเนินการร่วมกับกระบวนการยุติธรรมหลัก เพื่อมุ่งสู่ผลลัพธ์สุดท้ายร่วมกัน คือความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ความสงบสุขสมานฉันท์ของสังคมและความมั่นคงของประเทศชาติเป็นสำคัญ (จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย, 2553 หน้า 13-14)

กระบวนการยุติธรรมทางเลือกมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อใช้เป็นมาตรการแบ่งเบาภาระคดี (Diversion) ออกจากกระบวนการยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นมาตรการที่นำมาใช้ในขั้นตอนใดของกระบวนการยุติธรรมก็ตาม เช่น การไกล่เกลี่ยคดีในชั้นตำรวจ การชะลอฟ้องในชั้นอัยการ การคุมประพฤติการทำงาน บริการสังคมในชั้นศาลและการพักการลงโทษในชั้นราชทัณฑ์ หลักการสำคัญคือการสร้างมาตรการ “ทางเลือก” แทนการใช้โทษจำคุกให้แก่เจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรมเพื่อนำไปใช้กับผู้กระทำผิด (กิติพงษ์ กิตยารักษ์ อ้างถึงในสำนักงานอัยการสูงสุด, 2555 หน้า 48)

มาตรการทางเลือกคดีอาญาในประเทศไทย (อนุชาติ คงมาลัย, (2552). กระบวนการยุติธรรมทางเลือกชั้นพนักงานอัยการ. เข้าถึงได้จาก: http://www.ago.go.th/articles/anuchat_280452.pdf, 5 กรกฎาคม 2560.

(1) การสั่งยุติคดีกรณีความผิดต่อส่วนตัว ตามกฎหมายให้เป็นคดีความผิดอันยอมความกันได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(2) กำหนดว่าในคดีความผิดอันยอมความกันได้ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปเมื่อถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้อง หรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย

(2) ความผิดตามกฎหมายฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เป็นกระบวนการยุติธรรมทางเลือกที่พนักงานอัยการเข้าไปมีส่วนสำคัญในกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 โดยในระดับนโยบายอัยการสูงสุดเป็นกรรมการในคณะกรรมการฟื้นฟู ซึ่งมีหน้าที่กำหนดนโยบายและระเบียบต่างๆ ในระดับปฏิบัติปลัดกระทรวงยุติธรรมได้ขอความร่วมมือให้สำนักงานอัยการสูงสุดจัดหาผู้แทนเพื่อแต่งตั้งให้เป็นประธานอนุกรรมการฟื้นฟูในแต่ละพื้นที่และพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนก็มีหน้าที่ในการพิจารณาว่าผู้ต้องหาที่มีสิทธิที่จะได้รับการฟื้นฟูหรือไม่

(3) คดีความผิดตามกฎหมายเยาวชนและครอบครัว พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 86 กำหนดให้มีการจัดทำแผนแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดซึ่งเป็นเด็กหรือเยาวชน ถือเป็นกระบวนการยุติธรรมทางเลือกในชั้นพนักงานอัยการที่สามารถลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาลได้

(4) คดีความผิดตามกฎหมายคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 ได้กำหนดให้ความผิดฐาน

กระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัวเป็นความผิดอันยอมความกันได้ นอกจากนี้ยังบัญญัติให้หากกระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 ซึ่งเป็นความผิดอาญาแผ่นดินก็ให้ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดอันยอมความกันได้

(5) การสังคดีอาญาที่จะไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนหรือจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยหรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ ตามพระราชบัญญัติองค์การอัยการ และพนักงานอัยการ พ.ศ.2553 มาตรา 21 ให้เสนออัยการสูงสุด และอัยการสูงสุดมีอำนาจสั่งไม่ฟ้องได้ และสำนักงานอัยการสูงสุดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอัยการ ได้ออกระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการสังคดีอาญาที่จะไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนหรือจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยหรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ พ.ศ.2554 นับเป็นการเบี่ยงเบนคดีออกจากศาลอีกทางหนึ่ง

กระบวนการยุติธรรมทางเลือกที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีด้วยกันหลายรูปแบบและหลากหลายวิธีการ ที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป ได้แก่ อนุญาโตตุลาการ การประนอมข้อพิพาท และการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (The United Nations Office on Drugs and Crime, 2007, p.17)

อนุญาโตตุลาการ (Arbitration) เป็นวิธีที่ใช้กับข้อพิพาทระหว่างเอกชนโดยมีการแต่งตั้งคณะลูกขุนที่เป็นบุคคลภายนอกศาลตามที่กฎหมายกำหนดเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดคดีความอาจมีผลผูกพันหรือไม่ผูกพันต่อคู่กรณีก็ได้ หรืออาจดำเนินการด้วยเทคนิควิธีเชิงคุณธรรมอันเกี่ยวกับความขัดแย้งกัน

การประนอมข้อพิพาท (Conciliation) เป็นการปฏิบัติในการตัดสินคดีความโดยเริ่มจากผู้พิพากษาหรือตุลาการแนะนำผู้ร้องทุกข์ที่เป็นเอกชนซึ่งนำคดีมาฟ้องร้องต่อศาลเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมให้มีการเจรจาการทำข้อตกลงกันแทนที่จะใช้วิธีการดำเนินคดีพิจารณาในศาลตามปกติ ผู้ทำหน้าที่ประนอมข้อพิพาทสามารถชี้แนะผลให้แก่คู่กรณีหรือให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาก็ได้

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (Mediation) เป็นการกระทำด้วยความสมัครใจของคู่กรณีและมีคนกลางเป็นผู้ไกล่เกลี่ยทำหน้าที่ในการจับประเด็นสำคัญและเสนอทางเลือกในการยุติคดีโดยไม่ชี้แนะผลหรือไม่ให้คำแนะนำแก่คู่กรณี ผู้ไกล่เกลี่ยต้องรักษาความลับของบุคคลที่ตนทำหน้าที่เป็นคนกลางเป็นอย่างดีและเป็นผู้ที่ช่วยทำให้ประเด็นข้อพิพาทระหว่างคู่กรณีมีความชัดเจนขึ้น ช่วยพัฒนาและผลักดันให้มีลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัยกันเป็นการแก้ไขปัญหาคู่กรณีสมประโยชน์ด้วยกันทั้งสองฝ่าย โดยปกติผู้ไกล่เกลี่ยจะต้องงดเว้นจากการชี้แนะผลลัพธ์หรือการแก้ไขปัญหามากมาย แต่ต้องส่งเสริมหรือสนับสนุนให้คู่กรณีค้นพบวิธีการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งด้วยตนเอง เพราะหากคู่กรณีสามารถค้นพบและแก้ไขปัญหามาก่อนแล้ว เชื่อว่าจะเป็นการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งอย่างยั่งยืนถาวรได้

นอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นยังมีกระบวนการยุติธรรมทางเลือกอื่นอีก เช่น กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ (restorative justice) และกระบวนการยุติธรรมชุมชน (community justice) ซึ่งใช้หลักการเดียวกัน คือมีคนกลางเป็นผู้ดำเนินการซึ่งมีรายละเอียดปลีกย่อยของวิธีการแตกต่างกันไป

ซึ่งในงานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะกระบวนการยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทซึ่งเป็นกระบวนการยุติธรรมทางเลือกที่สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างผู้เสียหายและผู้กระทำผิด

การไกล่เกลี่ยนั้นเป็นมากกว่าการเจรจาต่อรองทั่วไป (negotiation) เพราะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจของคู่กรณี ซึ่งผลของการเจรจานั้นแล้วแต่จะตกลงกันระหว่างคู่กรณี บุคคลอื่นไม่มีส่วนในการเจรจาต่อรอง เป็นกระบวนการที่ยืดหยุ่นได้ภายใต้กรอบการทำงานร่วมกันและเป็นการประชุมที่มีลักษณะเป็นส่วนตัว โดยมีผู้ไกล่เกลี่ยเป็นผู้ช่วยให้ความชัดเจนแก่คู่กรณีและผู้เกี่ยวข้องในประเด็นสำคัญๆ ความสำเร็จจากการเจรจาจะเกิดขึ้นจากข้อตกลงของคู่กรณีเอง ส่วนใหญ่มักตกลงกันได้ภายในหนึ่งวัน (Richbell, 2008, pp.19-20)

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (mediation) ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นการตกลงกันเพื่อหาทางประนีประนอมยอมความ (compromise) ของคู่ความโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐมีบทบาทในการดำเนินการหาทางในการบรรเทาความรุนแรงของการลงโทษและให้ความสำคัญกับผู้เสียหายหรือผู้กระทำผิดที่เกิดจากอาชญากรรม แต่การระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยเป็นกระบวนการยุติธรรมที่ให้ผู้เสียหายและผู้กระทำผิดมาพบกันในสถานที่ที่ปลอดภัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้กระทำผิดได้แสดงความรับผิดชอบ (accountability) โดยการช่วยเหลือและชดใช้ความเสียหายจากอาชญากรรมต่อผู้เสียหายและการชดใช้หนี้ไม่จำเป็นต้องตีค่าเป็นจำนวนเงินเสมอไป โดยมีคนกลางที่ได้รับการฝึกฝนมาโดยเฉพาะ (trained- mediator) เป็นผู้ช่วยให้กระบวนการระงับข้อพิพาทเป็นไปด้วยดีกระบวนการระงับข้อพิพาทเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เสียหายได้พูดหรือแสดงให้ผู้กระทำผิดรับรู้ผลจากการกระทำของเขาก่อให้เกิดผลร้ายอะไร/ต่อใครบ้าง ผู้กระทำผิดชดใช้ความเสียหาย ที่เกิดขึ้น และให้โอกาสของผู้กระทำผิดในการแสดงความรับผิดชอบต่อการกระทำของเขาโดยตรงตลอดจนตระหนักรู้ในผลร้ายที่เกิดจากการกระทำของเขาและมีส่วนในการวางแผนในการชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้น การระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยทำให้ผู้เสียหายมีบทบาทในกระบวนการยุติธรรม ผู้เสียหายจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมโดยตรง สามารถถามทุกคำถามที่อยากรู้จากผู้กระทำผิดเอง สามารถแสดงความกังวล ความห่วงใยและทุกข์ที่ได้รับจากผลร้ายของอาชญากรรมที่กระทบต่อชีวิตของเขามีการเจรจาทกลงกับผู้กระทำผิดและร่วมกันวางแผนในการชดใช้ แก่ไขผลร้ายที่เกิดจากอาชญากรรมและผู้กระทำผิดก็มีโอกาสที่จะขอโทษผู้ที่ได้รับผลร้ายจากการกระทำผิดของเขาด้วยตนเอง ทำให้ผู้เสียหายและผู้กระทำผิดได้รู้จักและเข้าใจกันในตัวตนของกันและกันจริงๆ ไม่ใช่เป็นการรู้จักจากตราภาพประทับที่ถูกสร้างขึ้น (stereotype) (เดชา สังขวรรณ, 2550, หน้า 39-40)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรพินธ์ แซ่ฮึง (2555) วิจัยเรื่องการนำนโยบายการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยไปปฏิบัติ: วิเคราะห์เปรียบเทียบโครงการบ้านเอื้ออาทรกับโครงการบ้านมั่นคง งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาลักษณะปัญหาการนำนโยบายการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยไปปฏิบัติ (2) เพื่อศึกษาผลของการนำนโยบายการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยไปปฏิบัติ และ (3) เพื่อเปรียบเทียบผลของการนำนโยบายการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยไปปฏิบัติทั้งโครงการบ้านเอื้ออาทรและโครงการบ้านมั่นคง เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการที่หลากหลายทั้งวิธีการวิจัยแบบกรณีศึกษา การวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสนทนากลุ่ม และการสังเกตการณ์ ประชากรที่ทำการศึกษาคือผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์กรเคหะแห่งชาติและสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ผู้แทนชุมชนและผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในโครงการบ้านเอื้ออาทรและโครงการบ้านมั่นคง ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และการเลือกตัวอย่างจากโครงการบ้านเอื้ออาทร คือ พุทธมณฑลสาย 4 และสรองประชา 1 โครงการบ้านมั่นคง คือชุมชนร่วมสามัคคีและชุมชนน้อมเกล้า ผลการศึกษาพบว่า โครงการบ้านเอื้ออาทรสามารถบรรลุผลลัพธ์ (outcomes) โดยผู้ที่อยู่อาศัยได้กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยและเป็นผู้มีรายได้น้อยตามเงื่อนไขที่กำหนดแต่ไม่บรรลุผลผลิต (outputs) เนื่องจากที่อยู่อาศัยไม่ได้คุณภาพและมาตรฐานตามที่กำหนด เกิดการรั่วซึมของโครงสร้างอาคารที่เกิดจากการนำระบบการก่อสร้างสำเร็จรูปมาใช้เพื่อรองรับการก่อสร้างในปริมาณที่มากและไม่บรรลุผลลัพธ์สุดท้าย (ultimate outcomes) เนื่องจากการจัดตั้งสหกรณ์บริการชุมชนไม่เป็นไปตามหลักการและกระบวนการทางสังคมที่ถูกต้อง รวมทั้งขาดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนสำหรับโครงการบ้านมั่นคงสามารถบรรลุผลผลิต ผลลัพธ์และผลลัพธ์สุดท้ายได้เนื่องจากการร่วมมือร่วมใจกันของคนในชุมชนเพื่อให้เกิดความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ยงยุทธ ศักดิ์ชัยพานิชกุล (2556) วิจัยเรื่องการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการสูงสุดไทย งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง วัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ (1) เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันในการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการสูงสุดไทย (2) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติ (3) ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นและข้อเสนอแนะของผู้เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อเสนอแนวทางในการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จมากขึ้น ทำการเก็บข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังข้าราชการฝ่ายสนับสนุนที่เกี่ยวข้องโดยตรงในกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 270 คน ผู้ไกล่เกลี่ย 390 คน และคู่กรณี 780 คนทั่วประเทศสองกลุ่มหลังทำการคัดเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างหลายชั้นตอน พบว่ามีตัวแปร 4 ตัวจากทั้งหมด 8 ตัวแปรที่ศึกษามีอิทธิพลต่อ

ผลสำเร็จของการนำนโยบายฯไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้ใกล้ชิด ปัจจัยด้านคู่มือ ปัจจัยด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติและปัจจัยด้านลักษณะขององค์การ

รัฐกร กลิ่นอุบล (2551) วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรสงครามและจังหวัดอุทัยธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร อบต. จำนวน 6 คน เจ้าหน้าที่ใน อบต. 104 คนและประชาชนในเขต อบต. 396 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเชื่อถือได้ และแบบสัมภาษณ์ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ประกอบด้วย 5 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ ปัจจัยด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมือง และปัจจัยด้านคุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ

บพิธ รัตนบุรี (2552) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย การให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณี สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพฯ งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษานโยบายและสาระสำคัญเกี่ยวกับการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหมไปปฏิบัติ 3) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคของการนำนโยบาย การให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหมไปปฏิบัติ และ 4) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา อุปสรรคของการนำนโยบายแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหมไปปฏิบัติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้ขอรับบริการ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และใช้แบบสะดวก (Convenience Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน นอกจากนี้ได้มีการสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักงานเขตสายไหมจำนวน 2 คน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานระดับหัวหน้างาน ณ ศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ 2 คน สมาชิกสภากรุงเทพมหานครเขตสายไหม และสมาชิกสภาเขตสายไหม ๒ คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

คำถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึงการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนาความ (Description Method) สำหรับแบบสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เชิงตรรกะ (Logical Analysis) พบว่า ประชาชนผู้ขอรับบริการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 30-40 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี อาชีพรับจ้าง และมาขอรับบริการในเรื่องทำบัตรประจำตัวประชาชนมากที่สุด ส่วนเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการพบว่าส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ทำงานเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครและมีหน้าที่ด้านการทะเบียนมากที่สุด ความคิดเห็นของประชาชนผู้ขอรับบริการ และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จไปปฏิบัติพบว่าปัจจัยในภาพรวมอยู่ในระดับความสำเร็จปานกลาง

เมธา ยุทธนาโยธิน (2550) วิจัยเรื่องการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติที่เกิดขึ้นกับประชาชนและเจ้าหน้าที่ของเขต สัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร และปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ วิธีการวิจัยเป็นการสุ่มตัวอย่างและใช้แบบสอบถาม รวมจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 422 คน เก็บรวบรวมแบบสอบถามได้ครบถ้วนสมบูรณ์ และผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for the Social Sciences/ Personal Computer Plus) ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ ด้านความชัดเจนของนโยบาย ลักษณะของหน่วยงานและคุณสมบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ส่วนปัจจัยด้านทรัพยากร และการมีส่วนร่วมของประชาชนพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง (2) การนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ โดยรวมประสบความสำเร็จอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติทำให้ประชาชนมีอากาศบริสุทธิ์ปราศจากมลพิษ และนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอย ทำให้กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยทำให้กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองสะอาด การนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติทำให้กรุงเทพมหานครประหยัดงบประมาณในการทำลายขยะมูลฝอย และนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยทำให้กรุงเทพมหานครลดปริมาณขยะมูลฝอยได้ปีละ 10% (3) ตัวแปรที่ใช้ทำนายความสำเร็จในการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติมี 2 ปัจจัย คือคุณสมบัติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ (X_3) และปัจจัยด้านทรัพยากร (X_4) สามารถใช้ทำนายความสำเร็จในการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 70.00 (4) ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (5) ตัวแปรที่ใช้ทำนายผลการนำนโยบายการกำจัดขยะมูล

ฝอยไปปฏิบัติ มี 5 ปัจจัยคือ การทิ้งขยะมูลฝอยในที่กรุงเทพมหานครจัดเตรียมให้ (A₂) การให้ความร่วมมือทิ้งขยะมูลฝอยตามเวลาที่กำหนดคือ 18.00-05.00 น. (A₅) การคัดแยกขยะก่อนนำมาทิ้ง (A₃) การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย (A₁) และการชำระค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอและตรงเวลา (A₄) สามารถใช้ทำนายผลการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 24.4 (6) จากการตอบแบบสอบถามของเจ้าหน้าที่และประชาชน พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติได้แก่ (1) กรุงเทพมหานครควรให้การสนับสนุนงบประมาณด้านการกำจัดขยะมูลฝอยให้หน่วยงานต่างๆ อย่างเพียงพอ (2) ควรมีการประชาสัมพันธ์ด้วยการณรงค์คัดแยกขยะมูลฝอย การรีไซเคิลขยะมูลฝอยอย่างจริงจังและต่อเนื่องตั้งแต่ในระดับเยาวชน (3) ควรมีมาตรการลงโทษผู้ที่ทิ้งขยะมูลฝอยอย่างไม่เป็นระเบียบ

ร.ท.จาดุรนต์ จันระมาต (2553) วิจัยเรื่อง การนำนโยบายการบริหารอุทยานแห่งชาติไปปฏิบัติงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต(รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลและความสำเร็จของการนำนโยบายการบริหารอุทยานแห่งชาติไปปฏิบัติ และ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการบริหารอุทยานแห่งชาติไปปฏิบัติ ซึ่งใช้วิธีวิจัยแบบเชิงปริมาณเป็นหลักและมีวิจัยเชิงคุณภาพเข้ามาเสริม ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ระดับประสิทธิผลการนำนโยบายการบริหารอุทยานแห่งชาติไปปฏิบัติโดยรวมของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านการศึกษาและวิจัย ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และด้านการท่องเที่ยวและนันทนาการอยู่ในระดับมาก ระดับปัจจัยโดยรวมที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการบริหารอุทยานแห่งชาติไปปฏิบัติของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปร พบว่าลักษณะผู้นำ การจัดการมีส่วนร่วม ลักษณะนโยบายและการสนับสนุนนโยบายอยู่ในระดับมาก แต่การจัดสรรทรัพยากรและการพึ่งพาหน่วยงานภายนอกอยู่ในระดับปานกลาง ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริหารอุทยานแห่งชาติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในอุทยานแห่งชาติและด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก แต่ด้านการบริการให้ความรู้และข้อมูลข่าวสารภายในอุทยานแห่งชาติและด้านการบริการด้านความปลอดภัยภายในอุทยานแห่งชาติ อยู่ในระดับปานกลาง ความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารอุทยานแห่งชาติไปปฏิบัติ พบว่า (1) ด้านผลผลิตและผลลัพธ์อยู่ในระดับที่ดีมาก โดยโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ส่วนใหญ่จะถูกดำเนินการอย่างครบถ้วนและเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด มีการใช้งบประมาณอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจ ความเสมอภาคและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (2) ด้านการก่อให้เกิดปัญหาต่อนโยบายอื่นๆ พบว่า นโยบายการบริหารอุทยานแห่งชาติ ส่วนใหญ่จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อนโยบายอื่นๆ ในระดับที่ดีมาก โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ได้ถูกประเมินอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ และอุทยานแห่งชาติมีการยืดหยุ่นในการบังคับใช้กฎระเบียบและข้อบังคับในระดับที่เหมาะสม

โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านมนุษยธรรมและศีลธรรมเกิดขึ้นและ (3) ด้านผลประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ อยู่ในระดับดีมากที่สุด เนื่องจากนโยบายการบริหารอุทยานแห่งชาติในทุกๆ ด้าน เช่น ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการท่องเที่ยวและนันทนาการ และด้านการศึกษาและวิจัย ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้านด้วยเช่นกัน เช่น เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

วรรณา จิรพันธ์ (2550) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีนโยบายแก๊สโซฮอล์ งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารจัดการสาธารณะ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงมาตรการต่างๆ ที่ภาครัฐนำมาส่งเสริมและสนับสนุนการใช้น้ำมันแก๊สโซฮอล์ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผลกระทบจากการดำเนินนโยบาย พร้อมทั้งข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับปัญหาพลังงานของประเทศ การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร งานวิจัย บทความ ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์และข้อมูลอินเทอร์เน็ตจากทางภาครัฐและเอกชนที่จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า จากปัญหาวิกฤตราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย ทำให้รัฐบาลหันมาให้ความสนใจแนวคิดการนำพลังงานทดแทนมาใช้ เพื่อแก้ไขปัญหาพลังงานของประเทศ และเพื่อประโยชน์ในด้านความมั่นคงของพลังงานด้วยการพึ่งพาตนเอง โดยเฉพาะการนำพลังงานชีวมวลมาใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทน ซึ่งผลิตได้จากวัตถุดิบทางการเกษตรภายในประเทศนำมาแปรรูปเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง เรียกว่า น้ำมันแก๊สโซฮอล์ เพื่อใช้ทดแทนน้ำมันเบนซิน อันเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนโยบายแก๊สโซฮอล์เป็นทางเลือกหนึ่งที่รัฐบาลให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ดังนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายจึงได้มีการนำมาตรการต่างๆ มาใช้สนับสนุน อาทิเช่น มาตรการภาษี การลดหย่อนเงินนำส่งเข้ากองทุนน้ำมันและกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน มาตรการด้านราคาจำหน่าย การกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำมัน การเพิ่มจำนวนสถานีบริการน้ำมัน การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการจูงใจผู้บริโภคให้หันมาใช้ใช้น้ำมันแก๊สโซฮอล์เพิ่มมากขึ้น โดยพิจารณาจากปริมาณการจำหน่ายน้ำมันแก๊สโซฮอล์ที่มีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่องซึ่งถือว่าในส่วนของ การนำนโยบายแก๊สโซฮอล์ไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย ประกอบไปด้วย (1) ปัจจัยด้านเนื้อหาของนโยบาย พบว่าเป็นนโยบายที่เป็นการเพิ่มทางเลือกการใช้พลังงาน เมื่อนำไปปฏิบัติจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายอย่างชัดเจน ตลอดจนมาตรการต่างๆ ที่ออกมารองรับและสนับสนุนทำให้นโยบายมีความเป็นไปได้ และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม (2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของนโยบาย ประกอบด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากปัญหาวิกฤตราคาน้ำมันได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมทั่วประเทศทั้งในระดับมหภาคและระดับจุลภาค ปัจจัยทางสังคมจากโครงสร้างประชากรส่วนใหญ่ของประเทศประกอบอาชีพเกษตรกรรม เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกร การ

สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร การกระจายรายได้ ลดปัญหาการว่างงาน และปัจจัยทางการเมืองจากควมมีเสถียรภาพของรัฐบาล ภาวะผู้นำการสนับสนุนจากชนชั้นนำทางการเมือง ปัจจัยเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันให้การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จ

กมลพร กัลยาณมิตร (2550) วิจัยเรื่องการนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติในจังหวัดนนทบุรี งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง งานวิจัยนี้ใช้ทั้งวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ในส่วนของ การวิจัยเชิงคุณภาพนั้นใช้การวิจัยเอกสารเพื่อศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ นำนโยบายไปปฏิบัติ แนวคิดอยู่ดีมีสุขของต่างประเทศ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทฤษฎีการพึ่งตนเอง และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับนโยบายอยู่ดี มีสุข ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณนั้น ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจโดยการตอบแบบสอบถาม เพื่อสอบถามความ คิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาเชิง ปริมาณพบว่า (1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติ ในจังหวัดนนทบุรี อย่างมีนัยสำคัญ ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน/ชุมชน คือทรัพยากรในการ ดำเนินงานและความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติโดยมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 14.80 ตามความคิดเห็น ของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบายและกรอบแผนงานและการมีส่วนร่วม ของประชาชน โดยมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 11.0 % (2) ผลสำเร็จของการนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไป ปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน/ชุมชน อันดับ 1 คือประชาชนและครอบครัว สามารถพึ่งตนเองได้ รองลงมา คือ ประชาชนมีศักยภาพภายใต้วิถีชุมชนและประชาชนเป็นศูนย์กลางของ การบริหาร (3) ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติตามความคิดเห็นของ คณะกรรมการระดับหมู่บ้าน/ชุมชน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความหลากหลายของกรอบแผนงาน เป็น อุปสรรคต่อการขับเคลื่อนให้ทุกแผนงาน ดำเนินไปพร้อมกันการกำหนดระยะเวลาในการเสนอโครงการ ภายใน 1 เดือน เป็นระยะเวลาที่น้อยเกินกว่าที่จะวางแผนโครงการได้อย่างครอบคลุม งบประมาณในการ ดำเนินการไม่เพียงพอต่อความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชน การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้าส่งผลกระทบต่อ โครงการ ปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติตามความคิดเห็นของประชาชนอยู่ใน ระดับมาก (4) ตัวแบบ (Model) ที่เหมาะสมต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ได้รับผลสำเร็จควร ประกอบด้วย ทรัพยากรในการดำเนินงาน ความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ วัตถุประสงค์ของนโยบายและ กรอบแผนงาน และการมีส่วนร่วมของประชาชน

มัน คงติ (2553) วิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการส่งเสริมปลูกยางพารา ไปปฏิบัติจังหวัดชัยภูมิ งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการส่งเสริมปลูกยางพาราไปปฏิบัติ จังหวัดชัยภูมิ และ 2)

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติความสำเร็จของการนำนโยบายการส่งเสริมการปลูกยางพาราไปปฏิบัติ จังหวัดชัยภูมิ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการปลูกยางพาราเพื่อยกระดับรายได้และความมั่นคงของเกษตรกรในแหล่งปลูกยางใหม่ระยะที่ 1 (พ.ศ.2547-2549) จำนวน 933 ราย และกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 300 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) แบบมาตราจัดอันดับ 5 ระดับ เพื่อการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .903 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติอ้างอิงที่ประกอบด้วยสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยแบบพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า (1) ปัจจัยที่ส่งผลความสำเร็จของการนำนโยบายการส่งเสริมปลูกยางพาราไปปฏิบัติในจังหวัดชัยภูมิ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านท่าทีของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับบัญชา ด้านลักษณะของหน่วยงานและด้านทรัพยากรของนโยบาย ตามลำดับ (2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดชัยภูมิ ตามสมมติฐาน มีดังนี้ (2.1) ปัจจัยส่วนตัวไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยของความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน ข้อที่ 1 ส่วนตัวแปรส่วนบุคคลและตัวแปรความสำเร็จของการนำนโยบายการปลูกยางพาราไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ได้แก่ มาตรฐานและวัตถุประสงค์ การสื่อสารระหว่างองค์กรและการบังคับบัญชา ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ท่าทีของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2.2) ปัจจัยส่วนตัว 6 ตัวแปรและปัจจัยที่ส่งผลความสำเร็จของนโยบาย 6 ตัวแปร ร่วมกันอธิบายการผันแปรความสำเร็จของการนำนโยบายการส่งเสริมปลูกยางพาราไปปฏิบัติได้ ร้อยละ 46.6 โดยมีตัวแปรที่มีอำนาจการอธิบายมากที่สุดในสมการมี 4 ตัวแปร ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านท่าทีของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ การเป็นสมาชิก ผู้นำชุมชน เงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคม และการเมือง มีอิทธิพลกับความสำเร็จของการนำนโยบายการปลูกยางพาราไปปฏิบัติ (3) ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์ พบว่า เกษตรกรได้รับการช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น เช่น ศูนย์ปฏิบัติการสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดชัยภูมิ องค์การบริหารส่วนตำบล หรือหน่วยงานส่งเสริมการเกษตรในท้องถิ่น ตามความจำเป็น สำหรับเงินทุนของการจัดสรรเพื่อส่งเสริมตามนโยบาย ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณแผ่นดินส่วนหนึ่ง สำหรับเงินทุนของเกษตรกรในการปลูกยางพารา เกษตรกรได้ประสานงานกับแหล่งเงินทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรตามที่เกษตรกรมีความจำเป็น

ศิริพร เขียวไสว (2550) วิจัยเรื่องการนำนโยบายไปยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ:กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลวังยาว จังหวัดสุพรรณบุรี งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลจากการนำโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) ไปปฏิบัติในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังยาว จังหวัดสุพรรณบุรี และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) ไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ดำเนินโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) จำนวน 98 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน one way ANOVA และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า (1) ผลจากการนำโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) ไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จในระดับปานกลาง (2) ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย, ทรัพยากร, การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมนำนโยบายไปปฏิบัติ, ลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ, เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง, ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน มีผลต่อการนำโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำโครงการไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (3) สถานภาพบุคคลที่แตกต่างกันไม่ทำให้เกิดความแตกต่าง ในเรื่องมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย, ทรัพยากร, การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมนำนโยบายไปปฏิบัติ, ลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ, เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง, ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน

วรรณพงศ์ วิไลรัตน์ (2557) วิจัยเรื่องประสิทธิภาพในการใกล้เคียงข้อพิพาทของอำเภอในประเทศไทย งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้มี 4 ข้อ (1) ศึกษาปัญหาอุปสรรคตามสภาพที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันของระบบการใกล้เคียงข้อพิพาทของอำเภอ (2) ศึกษาประสิทธิภาพในการใกล้เคียงข้อพิพาทของอำเภอ (3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการใกล้เคียงข้อพิพาทของอำเภอและ (4) เสนอรูปแบบการใกล้เคียงข้อพิพาทของอำเภอในประเทศไทยที่มีประสิทธิภาพ ระเบียบวิธีวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมระหว่างการวิจัยเชิงคุณและการวิจัยเชิงปริมาณการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวนจำนวน 30 คนเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้แก่แบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีโครงสร้างเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ตัวต่อตัววิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพรรณนาความและเก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่มเฉพาะจากผู้มีส่วนร่วมในการสนทนากลุ่ม 6 คนเลือกแบบเจาะจงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพรรณนาความส่วนการวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 303 ตัวอย่าง เครื่องมือในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาเช่นค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าถดถอยพหุคูณ ผลจากการวิจัยพบว่า (1) การใกล้เคียงข้อพิพาทของอำเภอในปัจจุบันมีปัญหาอุปสรรคหลายประการ(2) การบริหารจัดการการใกล้เคียงข้อพิพาทของอำเภอยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (3) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการใกล้เคียงข้อ

พิพาทที่ควรนำมาใช้ในการไกล่เกลี่ยระดับข้อพิพาทของอำเภอมี 6 ปัจจัยได้แก่ ภาวะผู้นำการวางแผนกลยุทธ์คุณลักษณะของผู้ไกล่เกลี่ยการบริหารทรัพยากรมนุษย์การบริหารทรัพยากรในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและการประชาสัมพันธ์และ (4) รูปแบบการบริหารจัดการการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของอำเภอที่มีประสิทธิภาพมี 4 ด้านคือการวางแผนและประเมินผลบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทการสื่อสารกับประชาชนรวมทั้งวัสดุอุปกรณ์และสถานที่

วิรัตน์ ท่วมใจดี (2557) วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีผู้บริโภคกรณีศึกษาศาลแขวงพิษณุโลก งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีผู้บริโภค (2) เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีผู้บริโภค (3) ศึกษา ปัญหา อุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหากระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีผู้บริโภคของศาลแขวงพิษณุโลก ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณใช้กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการกำหนดขนาดด้วยตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane ที่จำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติอนุมาน ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีผู้บริโภคของศาลแขวงพิษณุโลก ทั้ง 3 ด้าน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีผู้บริโภคของศาลแขวงพิษณุโลก ทั้ง 3 ด้าน พบว่า อายุมีผลต่อความสำเร็จในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีผู้บริโภค ส่วนเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ประสบการณ์ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ประสบการณ์ในการเข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทต่างๆ ไม่มีผลต่อความสำเร็จในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีผู้บริโภคของศาลแขวงพิษณุโลก

สุรศักดิ์ ธนกิจอมร (2553) วิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อยุติธรรมชุมชน : ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ยุติธรรมชุมชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ ของประชาชนที่มีต่อยุติธรรมชุมชนเป็นการศึกษาเชิงปริมาณโดยการจัดทำแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนและข้าราชการในศูนย์ยุติธรรมชุมชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนทั้งสิ้น 314 คน โดยการจัดทำแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัชฌิมมาเลขคณิต (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS จากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนในศูนย์ยุติธรรมจังหวัดฉะเชิงเทราพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ที่ 31-40 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนใหญ่สมรสแล้ว ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง ส่วนใหญ่มีอัตราเงินเดือน 5,000-10,000 บาท

ระยะเวลาที่อยู่ในชุมชนส่วนใหญ่ 12 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในยุทธธรรมชุมชน แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยกลางคนที่มีความพร้อม มีวุฒิภาวะ มีประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมในยุทธธรรมชุมชน เพื่อให้ชุมชนนั้นมีความสงบ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมที่มีผลต่อยุทธธรรมชุมชน อันดับที่ 1 คือ ระดับการมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติที่มีผลต่อยุทธธรรมชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเข้าไปมีส่วนร่วมในยุทธธรรมชุมชนทั้งด้านการอบรมรับความรู้ รวมไปถึงรณรงค์ประชาสัมพันธ์ เพื่อลดปริมาณอาชญากรรม ทำให้ชุมชนที่อาศัยอยู่นั้นมีความสงบสุขมากขึ้น อันดับที่ 2 คือ ระดับการมีส่วนร่วมด้านการวางแผนที่มีผลต่อยุทธธรรมชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเข้าไปมีส่วนร่วมในการประชุมที่เกี่ยวกับยุทธธรรมชุมชนในชุมชน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นรูปแบบ วิธีการ รวมถึงการประสานงานระหว่างภาคประชาชนกับภาครัฐ เพื่อให้แนวทางในการปฏิบัติมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ อันดับที่ 3 ระดับการมีส่วนร่วมด้านตรวจสอบที่มีผลต่อยุทธธรรมชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ประชาชนนั้นเข้าไปตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและภาคประชาชน งบประมาณ ข้อมูลที่ได้รับมา อันดับที่ 4 ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประเมินที่มีผลต่อยุทธธรรมชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการตรวจสอบ การวิเคราะห์และการนำข้อมูลมาพัฒนาแนวทางในการปฏิบัติ

สุภัทรา กรอุไร (2554) วิจัยเรื่ององค์ประกอบที่เป็นสาระสำคัญอันจะนำไปสู่ความสำเร็จของการประนอมข้อพิพาทระหว่างผู้เสียหายและผู้กระทำความผิด งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาและวิเคราะห์วิจัยให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างกระบวนการประนอมข้อพิพาทระหว่างผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยมีองค์กรที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการวางระบบและพัฒนาเพื่อให้กระบวนการประนอมข้อพิพาทระหว่างผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดสามารถนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมและนำไปสู่ผลที่เกิดการสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างแท้จริงเพราะผลของการประนอมข้อพิพาททางอาญาที่ยุติลงได้ด้วยความเข้าใจและสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดได้รับการฟื้นฟูแก้ไขเยียวยาให้กลับมาอยู่ในสภาพเดิมแล้วย่อมจะส่งผลให้องค์กรหลักในกระบวนการยุติธรรมทั้งในส่วนของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและศาล ซึ่งมีภาระหน้าที่โดยตรงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเพื่อสร้างความสงบเรียบร้อยของสังคมและการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนสามารถออกคำสั่งคดี หรือคำพิพากษารับรองผลหรือข้อตกลงตามที่มีการประนอมข้อพิพาทจนเป็นที่ยุติแล้วได้อย่างเหมาะสม เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเอกสารทั้งของไทยและของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการสัมภาษณ์บุคคลในกระบวนการยุติธรรม พบว่าหากจะนำมาใช้ให้เกิดผลสำเร็จจริงดังคาดหวังนั้นยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างกระบวนการดังกล่าวไว้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยมีองค์กรที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการวางระบบและพัฒนาให้เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้กระบวนการยุติธรรมนำไปสู่ผลที่

สมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างแท้จริง และได้ข้อสรุปจากผลการศึกษา ดังนี้ (1) รัฐต้องยกร่างกฎหมายเพื่อสร้างหน่วยงานใหม่ขึ้นมาทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงานด้านการประนอมข้อพิพาททางอาญาโดยตรง กฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญในเรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ของคดีที่เข้าสู่กระบวนการประนอมข้อพิพาทและขั้นตอนการพิจารณาความเหมาะสมของคดีที่จะเข้าสู่กระบวนการประนอมข้อพิพาทโดยผู้เชี่ยวชาญ กำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการประนอมข้อพิพาททางอาญาระหว่างผู้เสียหายและผู้กระทำความผิด กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งผู้ประนอมข้อพิพาททางอาญาและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทำหน้าที่ประนอมข้อพิพาททางอาญา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประสานงานคดีกับองค์กรหลักในกระบวนการยุติธรรมที่ได้ทำความความเห็นและส่งคดีเข้าสู่กระบวนการประนอมข้อพิพาท (2) แก้ไขประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยการเพิ่มหลักการประนอมข้อพิพาทระหว่างผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดให้เป็นส่วนหนึ่งของงานในกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นรูปธรรม (3) รัฐต้องกำหนดเป็นนโยบายในการเผยแพร่ความรู้และแนวทางการประนอมข้อพิพาทให้สังคมและประชาชนทั่วไป ตลอดจนผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ทั้งปวงได้รู้และค่อยๆปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว อีกทั้งต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำกระบวนการประนอมข้อพิพาทมาใช้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ณัฐพร โตประยูร (2550) วิจัยเรื่องการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานยุติธรรม) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อศึกษารูปแบบของกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในปัจจุบัน เพื่อศึกษาการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ในงานยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนและ เพื่อแสวงหาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้สำหรับเด็กและเยาวชน ผลการศึกษาพบว่าในด้านรูปแบบกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งตำรวจ สถานีพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อัยการ ศาล กรมคุมประพฤติ ต่างก็มีบทบาทรูปแบบของกระบวนการยุติธรรมของแต่ละหน่วยงานที่ไม่เหมือนกัน แต่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันที่จะทำงานกันเป็นทีม ทำให้กระบวนการแต่ละขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ของแต่ละหน่วยงานทำจะไม่มีความซ้ำซ้อนกันแต่จะออกมาในรูปแบบที่เชื่อมโยงประสานกันเพื่อที่จะแก้ไขฟื้นฟูเด็กและการนำมาตรา 63 มาใช้ เกี่ยวกับกระบวนการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน และด้านปัญหาอุปสรรคของกระบวนการยุติธรรมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ ในเรื่องของบุคลากรและงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของสถานพินิจฯ เองที่มีเพียงที่เดียวในกรุงเทพมหานคร และในการทำงานที่ต้องใช้เวลาประกอบกับบุคลากรที่ไม่เพียงพอทำให้เกิดความล่าช้า และกระบวนการทำงานของหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรมที่ยังขาดการประสานในการ

ทำงานที่ต้องประสานกันหรือต้องอาศัยกันและกัน และความไม่เข้าใจของผู้เสียหายที่ไม่เข้าใจในกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาปรับใช้สำหรับเด็กและเยาวชนในหน่วยงานนั้นทุกหน่วยงานได้นำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาประยุกต์ใช้ จะเห็นได้ชัดเจนคือ สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่นำมาประยุกต์และปฏิบัติงานจริงให้มากที่สุด โดยที่มีแนวคิดที่ต้องการจะช่วยเหลือเด็กและใช้ครอบครัวและชุมชนเป็นคนที่คอยแก้ไขและบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน โดยการใช้การประชุมกลุ่มที่เป็นการพูดคุยกันของทุกฝ่ายมาร่วมกันแก้ปัญหาและสำหรับปัญหาอุปสรรคของการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้สำหรับเด็กและเยาวชนคือปัญหาที่เกิดจากเด็กและเยาวชนและผู้ปกครองของเด็ก เช่น เด็กและเยาวชนไม่สำนึก ผู้ปกครองก็ไม่ยอมจ่ายค่าเสียหายเนื่องจากต้องการให้เด็กตัดนิสัย เด็กและเยาวชนไม่สามารถตกลงเรื่องค่าชดเชยได้ ฐานะยากจน ไม่มาเข้าร่วมประชุมกลุ่ม ไม่ยอมทำตามเงื่อนไข ไม่เห็นความสำคัญของ กระบวนการ ปัญหาที่เกิดจากผู้เสียหาย เช่นผู้เสียหายไม่ได้รับค่าเสียหายจึงไม่ยอมความ ไม่มาตามนัด ไม่ยินยอม ไม่เห็นความสำคัญของกระบวนการ ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากร ปริมาณในคดีมาก ระยะเวลาในการดำเนินการ สิ้นและปัญหาเกี่ยวกับการไม่ให้ความร่วมมือของหน่วยงานหรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

สุขุมาล โสมขันเงิน (2551) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชนไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาหมู่บ้านป่าไม้แผนใหม่ตามแนวพระราชดำริเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา พระบรมราชินีนาถ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชนไปปฏิบัติ 2) ศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชนไปปฏิบัติ และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ ต่อการนำนโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชนไปปฏิบัติ โดยศึกษารายกรณีที่หมู่บ้านป่าไม้แผนใหม่ตามแนวพระราชดำริเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษาพระบรมราชินีนาถ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.2548 ถึง พ.ศ.2550 จำนวน 15 หมู่บ้านใน 8 อำเภอ ผลการวิจัยพบว่า 1. ประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชนไปปฏิบัติแตกต่างกัน ประชาชนที่มีเพศและอายุที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชนไปปฏิบัติไม่แตกต่างกัน 2. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและประสิทธิผลของการนำนโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชนไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ประการ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้แก่มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านบังคับใช้กฎหมาย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และด้านงบประมาณและแรงจูงใจ พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน 3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชนไปปฏิบัติในหมู่บ้านป่าไม้แผนใหม่ตามแนวพระราชดำริเฉลิม

พระเกียรติ 72 พรรษาพระบรมราชินีนาถ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมาย ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยด้านงบประมาณและแรงจูงใจ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และปัจจัยด้านคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติ จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรต่างๆ เพื่อสามารถเลือกตัวแปรที่เหมาะสมโดยแสดงได้ตามตาราง 2.1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ตารางเปรียบเทียบตัวแปร

ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย	ตัวแปร		ข้อค้นพบในงานวิจัย เชิงคุณภาพ	ตัวแปรที่ตรงกับตัวแบบ Van Meter and Van Horn
	อิสระ	ตาม		
1.อรพินธ์ แซ่อึ้ง การนำนโยบายการ พัฒนาที่อยู่อาศัย สำหรับผู้มีรายได้น้อย ไปปฏิบัติ:วิเคราะห์ เปรียบเทียบโครงการ บ้านเอื้ออาทรกับ โครงการบ้านมั่นคง	-	-	โครงการบ้านมั่นคงประสบ ความสำเร็จในด้านของคุณภาพ ชีวิตโดยมีสาเหตุมาจาก -ความต้องการที่แท้จริงของคน ในชุมชนเอง -ความผูกพันที่เป็น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกใน ชุมชนจนเกิดการรวมกลุ่มของ คนในชุมชนเกิดความร่วมมือ ร่วมใจกันและการมีส่วนร่วมใน การทำกิจกรรมต่างๆ ที่มี เป้าหมายเดียวกันยังขาดผู้นำ ชุมชนที่เข้มแข็งซึ่งผู้นำที่ เป็นอยู่เกิดจากการชี้แนะของ หน่วยงานรัฐที่ต้องการให้เกิด การจัดตั้งคณะกรรมการชุมชน จึงไม่ได้มาจากการยอมรับของ คนในชุมชนโดยส่วนใหญ่	-

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย	ตัวแปร		ข้อค้นพบใน งานวิจัย เชิงคุณภาพ	ตัวแปรที่ตรงกับตัวแบบ Van Meter and Van Horn
	อิสระ	ตาม		
2. ยงยุทธ ศักดิ์ชัยพานิชกุล การนำนโยบาย ยุติธรรมทางเลือก ด้วยวิธีการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาทไปปฏิบัติ ของสำนักงานอัยการ สูงสุดไทย	-ปัจจัยด้านระบบ การไกล่เกลี่ย -ปัจจัยด้าน มาตรฐานและ วัตถุประสงค์ของ นโยบาย -ปัจจัยด้าน ทรัพยากรในการ จัดการ -ปัจจัยด้าน ลักษณะของ องค์การ -ปัจจัยด้าน เงื่อนไขทาง เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง -ปัจจัยด้านการ ยอมรับและให้การ สนับสนุนของผู้ ปฏิบัติ -ปัจจัยด้านผู้ไกล่ เกลี่ย -ปัจจัยด้านคู่อริ	ผลสำเร็จของ การนำ นโยบาย ยุติธรรม ทางเลือกด้วย วิธีการไกล่ เกลี่ยข้อพิพาท ไปปฏิบัติของ สำนักงาน อัยการสูงสุด ไทย	-	-ปัจจัยด้าน มาตรฐานและ วัตถุประสงค์ของ นโยบาย -ปัจจัยด้าน ทรัพยากรในการ จัดการ -ปัจจัยด้าน ลักษณะของ องค์การ -ปัจจัยด้านเงื่อนไข ทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง -ปัจจัยด้านการ ยอมรับและให้การ สนับสนุนของผู้ ปฏิบัติ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย	ตัวแปร		ข้อค้นพบในงานวิจัย เชิงคุณภาพ	ตัวแปรที่ตรงกับตัวแบบ Van Meter and Van Horn
	อิสระ	ตาม		
3.รัฐกร กลิ่นอุบล ปัจจัยที่มีผลต่อ ความสำเร็จในการนำ นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีไป ปฏิบัติกรณีศึกษา องค์การบริหารส่วน ตำบลในภาคกลาง	-ปัจจัยด้าน วัตถุประสงค์ และมาตรฐาน ของนโยบาย -ปัจจัยด้าน ทรัพยากร นโยบาย -ปัจจัยด้านการ สื่อสารระหว่าง องค์การต่างๆ -ปัจจัยด้าน คุณสมบัติของ หน่วยงาน -ปัจจัยด้าน สภาพสังคม เศรษฐกิจ และ การเมือง -ปัจจัยด้านของ บุคลากรที่ รับผิดชอบ	ความสำเร็จ จากการนำ นโยบายการ บริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี ไปปฏิบัติใน ส่วนของ บุคลากร	-	-ปัจจัยด้าน วัตถุประสงค์และ มาตรฐานของ นโยบาย -ปัจจัยด้าน ทรัพยากรนโยบาย -ปัจจัยด้านการ สื่อสารระหว่าง องค์การต่างๆ -ปัจจัยด้าน คุณสมบัติของ หน่วยงาน -ปัจจัยด้านสภาพ สังคมเศรษฐกิจ และ การเมือง -ปัจจัยด้านของ บุคลากรที่ รับผิดชอบ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย	ตัวแปร		ข้อค้นพบในงานวิจัย เชิงคุณภาพ	ตัวแปรที่ตรงกับตัวแบบ Van Meter and Van Horn
	อิสระ	ตาม		
4.บพิธ รัตนบุรี ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของการ นำนโยบายการบริหาร กิจการแบบ ศูนย์บริการจุดเดียว เบ็ดเสร็จ(One Stop Service) ไปปฏิบัติ ศึกษากรณี สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร	-ปัจจัยด้าน เป้าหมายและ วัตถุประสงค์ของ นโยบาย -ปัจจัยด้าน สมรรถนะของ หน่วยงานปฏิบัติ -ปัจจัยด้าน บุคลากร ผู้ให้บริการ -ปัจจัยด้านการมี ส่วนร่วมของ ผู้รับบริการและ การสนับสนุนจาก ฝ่ายการเมือง -ปัจจัยด้าน กระบวนการใน การให้บริการ	ความสำเร็จ ของการ ให้บริการ แบบ ศูนย์บริการ จุดเดียว เบ็ดเสร็จ (One Stop Service)	-	-ปัจจัยด้าน เป้าหมายและ วัตถุประสงค์ของ นโยบาย -ปัจจัยด้าน สมรรถนะของ หน่วยงานปฏิบัติ
5.เมธา ยุทธนาโยธิน การนำนโยบายการ กำจัดขยะมูลฝอยไป ปฏิบัติ:ศึกษาเฉพาะ กรณีเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร	-ความชัดเจนของ นโยบาย -ลักษณะของ หน่วยงาน -ทัศนคติของผู้นำ นโยบายไปปฏิบัติ- ทรัพยากร -การมีส่วนร่วม ของประชาชน	ผลของการนำ นโยบายการ กำจัดขยะมูล ฝอยไปปฏิบัติ	-	-

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย	ตัวแปร		ข้อค้นพบในงานวิจัย เชิงคุณภาพ	ตัวแปรที่ตรงกับตัวแบบ Van Meter and Van Horn
	อิสระ	ตาม		
6.ร.ท.จาทูรนต์ จันระมาต การนำนโยบายการ บริหารอุทยาน แห่งชาติไปปฏิบัติ	-ด้านลักษณะของ นโยบาย -ด้านลักษณะผู้นำ องค์การ -ด้านการจัดสรร ทรัพยากร -ด้านการพึ่งพา หน่วยงานภายนอก -ด้านการสนับสนุน นโยบาย -การจัดการมีส่วนร่วม	-ประสิทธิผล การนำนโยบาย การบริหาร อุทยานแห่งชาติ ไปปฏิบัติ -ความสำเร็จ ของการนำ นโยบายการ บริหารอุทยาน แห่งชาติไป ปฏิบัติ	-	-
7.วรรณา จิรุพันธ์ ปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบายไป ปฏิบัติ :ศึกษา กรณีนโยบายแก๊ส โซฮอล์	-มีวัตถุประสงค์ที่ ชัดเจน -มีมาตรการต่างๆ สนับสนุน -ปัจจัยทางสังคม -ปัจจัยทาง เศรษฐกิจ -ปัจจัยทาง การเมือง	ปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบาย ไปปฏิบัติ	พบผลกระทบจากการ ดำเนินนโยบายที่ต้อง คำนึงถึงกล่าวคือเกิด ปัญหาความมั่นคง ทางด้านอาหาร ปัญหา การแย่งชิงวัตถุดิบและ พื้นที่เพาะปลูกระหว่าง พืชที่ใช้เป็นอาหารกับพืช ที่นำไปผลิตเป็นพลังงาน ทดแทน นับว่าเป็น สาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อ เนื่องทำให้อาหารมี ราคาสูงขึ้นและมี แนวโน้มการขาดแคลน อาหารในอนาคต ซึ่งจะ ส่งผลกระทบต่อ ประชาชนอย่าง กว้างขวาง	-

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย	ตัวแปร		ข้อค้นพบในงานวิจัย เชิงคุณภาพ	ตัวแปรที่ตรงกับตัวแบบ Van Meter and Van Horn
	อิสระ	ตาม		
8.กมลพร กัลยาณมิตร การนำนโยบาย อยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติ ในจังหวัดนนทบุรี	-วัตถุประสงค์ของ นโยบายและกรอบ แผนงาน -ระบบกลไก สนับสนุน -ทรัพยากรในการ ดำเนินงาน -ขั้นตอนการ ดำเนินงาน -การมีส่วนร่วมของ ประชาชน -ความรู้ความเข้าใจ ของผู้ปฏิบัติ	ผลสำเร็จของ การนำนโยบาย อยู่ดีมีสุขไป ปฏิบัติในจังหวัด นนทบุรี	-	-วัตถุประสงค์ของ นโยบายและกรอบ แผนงาน -ทรัพยากรในการ ดำเนินงาน
9.มัน คงดี ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของ การนำนโยบาย การส่งเสริมปลูก ยางพาราไป ปฏิบัติจังหวัด ชัยภูมิ	-มาตรฐานและ วัตถุประสงค์ของ นโยบาย -ทรัพยากรของ นโยบาย -ด้านการสื่อสาร ระหว่างองค์กรและ การบังคับให้เป็นไป ตามนโยบาย -ลักษณะของ หน่วยงานที่นำ นโยบายไปปฏิบัติ -เงื่อนไขเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง -ท่าทีของผู้นำนโยบาย ไปปฏิบัติ	ความสำเร็จของ การนำนโยบาย การส่งเสริม ปลูกยางพารา ไปปฏิบัติจังหวัด ชัยภูมิ	-	-มาตรฐานและ วัตถุประสงค์ของ นโยบาย -ทรัพยากรของนโยบาย -ด้านการสื่อสาร ระหว่างองค์กรและ การบังคับให้เป็นไป ตามนโยบาย -ลักษณะของหน่วยงาน ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ -เงื่อนไขเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง -ท่าทีของผู้นำนโยบาย ไปปฏิบัติ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย	ตัวแปร		ข้อค้นพบในงานวิจัย เชิงคุณภาพ	ตัวแปรที่ตรงกับตัวแบบ Van Meter and Van Horn
	อิสระ	ตาม		
10.ศิริพร เขียวไสว การนำนโยบาย เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ไปปฏิบัติ: กรณีศึกษา องค์การบริหาร ส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี	-มาตรฐานและ วัตถุประสงค์ของ นโยบาย -ทรัพยากร -การสื่อสาร ระหว่างองค์การ และกิจกรรมนำ นโยบายไปปฏิบัติ -ลักษณะของ องค์การในการนำ นโยบายไปปฏิบัติ -เงื่อนไขทาง เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง -ทัศนคติของ	ผลจากการนำ โครงการการ จ่ายเงิน สงเคราะห์เพื่อ การยังชีพ สำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ)ไป ปฏิบัติ	-	-มาตรฐานและ วัตถุประสงค์ของ นโยบาย -ทรัพยากร -การสื่อสาร ระหว่างองค์การ และกิจกรรมนำ นโยบายไปปฏิบัติ -ลักษณะของ องค์การในการนำ นโยบายไปปฏิบัติ
11.วรรณพงศ์ วีไลรัตน์ ประสิทธิภาพใน การไกล่เกลี่ยข้อ พิพาทของอำเภอ ในประเทศไทย	-ภาวะผู้นำ -การวางแผนกล ยุทธ์ -คุณลักษณะของผู้ ไกล่เกลี่ย -การบริหารจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ -การบริหารจัดการ ทรัพยากรในการ ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท -การ ประชาสัมพันธ์	-ปริมาณ ผลผลิตของ การระงับข้อ พิพาทโดยการ ไกล่เกลี่ย -การปฏิบัติมี ความรวดเร็ว และถูกต้อง สมบูรณ์ -ระดับความ พึงพอใจของ ประชาชน	-	-

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย	ตัวแปร		ข้อค้นพบในงานวิจัย เชิงคุณภาพ	ตัวแปรที่ตรงกับตัวแบบ Van Meter and Van Horn
	อิสระ	ตาม		
13.วิรัตน์ ท่วมใจดี ปัจจัยที่มีผลต่อ ความสำเร็จใน การไกล่เกลี่ยข้อ พิพาทคดี ผู้บริโภคร: กรณีศึกษาศาล แขวงพิษณุโลก	ข้อมูลส่วนบุคคล -เพศ -อายุ -สถานภาพการ สมรส -ระดับการศึกษา -อาชีพ -รายได้ ประสบการณ์ใน การไกล่เกลี่ยข้อ พิพาท -เคยมี ประสบการณ์ใน การไกล่เกลี่ยข้อ พิพาท -เคยเข้าร่วมการ อบรมการไกล่ เกลี่ยข้อพิพาท	-ด้านความ เหมาะสมของผู้ ไกล่เกลี่ยหรือคน กลาง -ด้านคู่ความและ คู่กรณี -ด้านวิธีการ/ กระบวนการไกล่ เกลี่ยข้อพิพาท	-	-
14.สุรศักดิ์ ธนกิจอมร การศึกษาความ สัมพันธ์ของการมี ส่วนร่วมของ ประชาชนที่มีผลต่อ ยุติธรรมชุมชน: ศึกษาเฉพาะกรณี ศูนย์ยุติธรรมชุมชน ในจังหวัด ฉะเชิงเทรา	-เพศ -อายุ -ระดับ การศึกษา -อาชีพ -รายได้ -ความรู้ความ เข้าใจใน ยุติธรรมชุมชน ในการลดปัญหา อาชญากรรม	การมีส่วนร่วม ของประชาชน ต่อความสำเร็จ ในกระบวนการ ยุติธรรมชุมชน	-	-

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย	ตัวแปร		ข้อค้นพบในงานวิจัย เชิงคุณภาพ	ตัวแปรที่ตรงกับตัวแบบ Van Meter and Van Horn
	อิสระ	ตาม		
15.สุภัทรา กรอุไร องค์ประกอบที่ เป็นสาระสำคัญ อันจะนำไปสู่ ความสำเร็จของ การประนอมข้อ พิพาทระหว่าง ผู้เสียหายและ ผู้กระทำความผิด	-	-	พบว่าหากจะนำกระบวนการ ประนอมข้อพิพาททางอาญา ระหว่างผู้เสียหายและ ผู้กระทำความผิดมาใช้ให้ เกิดผลสำเร็จจริงดังคาดหวัง นั้น ยังมีความจำเป็นที่ จะต้องสร้างกระบวนการ ดังกล่าวให้เป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการยุติธรรมทาง อาญา โดยเมืองครที่ทำหน้าที่ เป็นศูนย์กลางในการวาง ระบบและพัฒนาให้เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้กระบวนการ ยุติธรรมนำไปสู่ผลที่ สมานฉันท์ในสังคมไทยอย่าง แท้จริง	-

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย	ตัวแปร		ข้อค้นพบในงานวิจัย เชิงคุณภาพ	ตัวแปรที่ตรงกับตัวแบบ Van Meter and Van Horn
	อิสระ	ตาม		
16.ณัฐพร โต ประยูร การนำกระบวนการ การยุติธรรมเชิง สมานฉันท์มาใช้ ในกระบวนการ การยุติธรรม สำหรับเด็กและ เยาวชน	-	-	พบว่ารูปแบบกระบวนการยุติธรรม สำหรับเด็กและเยาวชนในหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ทั้งตำรวจ สถานีพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชน อัยการ ศาล กรมคุมประพฤติ ต่างก็มีบทบาท รูปแบบของกระบวนการยุติธรรมของ แต่ละหน่วยงานที่ไม่เหมือนกัน แต่มี ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันที่ ทำงานกันเป็นทีม ปัญหาอุปสรรคของ กระบวนการยุติธรรมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือในเรื่องของบุคลากรและงบประมาณ ที่ไม่เพียงพอ และในการทำงานที่ต้องใช้ เวลาประกอบกับบุคลากรที่ไม่เพียงพอ ทำให้เกิดความล่าช้าและกระบวนการ ทำงานของหน่วยงานของกระบวนการ ยุติธรรมที่ยังขาดการประสานในการ ทำงานที่ต้องประสานกันหรือต้องอาศัย กันและกันและความไม่เข้าใจของ ผู้เสียหายที่ไม่เข้าใจในกระบวนการ ยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ส่วนแนวคิด เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมเชิง สมานฉันท์มาปรับใช้สำหรับเด็กและ เยาวชนในหน่วยงานนั้นทุกหน่วยงาน ได้นำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ มาประยุกต์ใช้ เห็นได้ชัดเจนคือ สถานี พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ นำมาประยุกต์และปฏิบัติงานจริงให้ มากที่สุด โดยมีแนวคิดที่ต้องการจะ ช่วยเหลือเด็กและใช้ครอบครัวและ ชุมชนเป็นคนที่คอยแก้ไขและบำบัด ฟื้นฟูเด็กและเยาวชน	-

2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่นักวิชาการนำเสนอ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตัวแปรต่างๆ ที่นักวิชาการนำเสนอเพื่อเลือกตัวแปรที่เหมาะสม จึงได้เขียนกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งเป็นคู่กรณีที่มีข้อพิพาทต่อกันและสมัครใจเข้าร่วมกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ซึ่งเป็นผู้รับบริการจากองค์กรและได้รับผลจากการปฏิบัติของนโยบาย ช่วงปี พ.ศ.2558-2560 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งฝ่ายผู้เสียหายและฝ่ายผู้ต้องหาที่มีจำนวนประชากรทั้งหมด 574 คน จำนวนดังกล่าวได้มาจากการตรวจสอบสารบบประนีประนอมข้อพิพาทของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ตรวจสอบเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2560) ผู้วิจัยใช้สูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ที่ 0.05 ผลเป็นดังนี้

สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้ใช้แทนประชากรทั้งหมด

N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ต้องการวิจัยใช้ในการสุ่มตัวอย่าง

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{574}{1 + (574)(0.05)^2}$$

$$n = \frac{574}{2.435}$$

$$n = 235.73 \text{ หรือ } 236$$

ดังนั้นจึงทำให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 236 คน

การสุ่มตัวอย่าง

เมื่อได้ขนาดตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนประชากรได้แล้ว ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยนำรายชื่อประชากรทั้งหมด 574 คนทำเป็นฉลากใส่ลงในกล่องแล้วสุ่มจับออกมาทีละใบจนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่

1. ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย
2. ปัจจัยด้านทรัพยากรในการจัดการ
3. ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ
4. ปัจจัยด้านลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
5. ปัจจัยด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
6. ปัจจัยด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย

1. ความพึงพอใจจากการไกล่เกลี่ย
2. การลดความสูญเสียจากการดำเนินคดี
3. ความสัมพันธ์ที่ดี

ลักษณะแบบสอบถามในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) วิธีการให้คะแนนสำหรับแบบสอบถาม ให้คะแนนตามหลักลิเคิร์ต สเกล (Likert Scales) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีระดับคะแนน 5 4 3 2 1 ตามลำดับ โดยความหมายของคะแนนมีดังนี้

กำหนดค่าคะแนน 5 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จมากที่สุด
กำหนดค่าคะแนน 4 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จมาก
กำหนดค่าคะแนน 3 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จปานกลาง
กำหนดค่าคะแนน 2 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จน้อย
กำหนดค่าคะแนน 1 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จน้อยที่สุด

ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยมีเกณฑ์การแบ่งระดับ ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จมากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จมาก

2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จน้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

จากการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยอันประกอบด้วยตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ผู้วิจัยได้กำหนดค่านิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม จากนั้นจึงนำค่านิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละตัวแปรกำหนดตัวชี้วัดและเมื่อได้ตัวชี้วัดแล้วจึงนำตัวชี้วัดไปสร้างข้อคำถามที่สอดคล้องกันกับตัวแปร มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1 ตัวแปร นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวชี้วัด

ตัวแปร	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
ตัวแปรอิสระ 1.มาตรฐานและ วัตถุประสงค์ของ นโยบาย	หมายถึง มาตรฐานของนโยบาย ยุทธธรรมทางเลือกที่กำหนดไว้ใน กฎหมาย กฎระเบียบและคู่มือ ของแผนงาน ขั้นตอนการ ดำเนินงานโดยมีรายละเอียด ของมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเป็น อย่างดีมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และเข้าใจง่าย	1) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใกล้เคียงข้อ พิพาทมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติงานได้ 2) กฎหมาย ระเบียบ คู่มือ ที่เกี่ยวข้องกับการ ใกล้เคียงข้อพิพาทมีความเชื่อมโยงกันเป็นอย่างดี 3) ขั้นตอนการใกล้เคียงข้อพิพาทมีกระบวนการ ที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติงานได้ 4) วัตถุประสงค์ของการใกล้เคียงข้อพิพาทมี ความชัดเจนเข้าใจง่าย

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ตัวแปร	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
2.ทรัพยากรในการจัดการ	หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหารนโยบาย ประกอบด้วย งบประมาณ จำนวนบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เวลา ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน	5) งบประมาณที่ได้รับจัดสรรในการดำเนินการใกล้เคียงข้อพิพาทเพียงพอและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน 6) จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานมีเพียงพอเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน 7) วัสดุ อุปกรณ์มีเพียงพอ เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน 8) สถานที่ดำเนินการใกล้เคียงข้อพิพาทมีเพียงพอ เหมาะสม สะดวกต่อการปฏิบัติงาน 9) ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการใกล้เคียงข้อพิพาทเพียงพอเหมาะสม
3.การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ	หมายถึง การติดต่อประสานงานภายในหน่วยงานเดียวกันและนอกหน่วยงาน ระเบียบปฏิบัติทางด้านงานสารบรรณที่ชัดเจน มีการใช้หนังสือเวียนภายในทั้งทางเอกสารและทางเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่เข้าถึงพนักงานทุกระดับ	10) การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใกล้เคียงมีความสะดวก รวดเร็ว 11) การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใกล้เคียงมีความสะดวก รวดเร็ว 12) หนังสือราชการที่ใช้ติดต่อประสานงานมีความชัดเจน เหมาะสม 13) เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายนอกมีความถูกต้อง เหมาะสม 14) บุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการใกล้เคียงได้รับเอกสารต่างๆที่ใช้ในการดำเนินการใกล้เคียงถูกต้อง ครบถ้วน

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ตัวแปร	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
4. ลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	หมายถึง โครงสร้างของหน่วยงานที่สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ การกระจายอำนาจในองค์การซึ่งต้องมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติตามนโยบาย สมรรถนะการจัดการ การปฏิบัติงานประจำ กำลังคนที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม	<p>15) โครงสร้างของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานใกล้เคียงข้อพิพาท</p> <p>16) สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีการกระจายอำนาจอย่างเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท</p> <p>17) โครงสร้างของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมเข้ากับสถานการณ์</p> <p>18) ภาระงานประจำของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีปริมาณที่เหมาะสม</p>
5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ หมายถึงสภาพการณ์ทางด้าน การดำรงชีพ การประกอบสัมมาอาชีพของประชาชนในพื้นที่บริการของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพการณ์ทางสังคม หมายถึง วัฒนธรรมท้องถิ่น ขนบธรรมเนียมต่างๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อกรนำนโยบายไปปฏิบัติ การสนับสนุนของประชาชนในพื้นที่ที่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพการณ์ทางการเมือง	<p>19) การให้การสนับสนุนในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของภาครัฐและภาคเอกชนมีความเพียงพอ เหมาะสม</p> <p>20) ประชาชนในพื้นที่ให้บริการมีการประกอบอาชีพที่เหมาะสม</p> <p>21) กลุ่มผลประโยชน์ในพื้นที่ที่ทำการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้การสนับสนุนต่อการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท</p> <p>22) พรรคการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งในพื้นที่ที่ทำการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้การสนับสนุนต่อการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท</p> <p>23) วัฒนธรรมท้องถิ่น ขนบธรรมเนียม ประเพณีของท้องถิ่นมีความเหมาะสมในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท</p>

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ตัวแปร	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
	<p>หมายถึง แร่งกุดตันทาง การเมืองทั้งในระดับชาติและ สิ่งแวดล้อมในหน่วยงานที่นำ นโยบายระดับท้องถิ่นที่มีผลต่อ การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ พนักงาน ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ รวมถึงกลุ่มอิทธิพลและกลุ่ม ผลประโยชน์ในท้องถิ่นที่อาจ กุดตันในการนำนโยบายไป ปฏิบัติ</p>	
<p>6. การยอมรับ และให้การ สนับสนุนของผู้ ปฏิบัติ</p>	<p>หมายถึง การยอมรับและให้การ สนับสนุนนโยบายและความ ร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติที่ เกี่ยวข้องกับการนำนโยบาย ยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการ ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ นั่น คือ ผู้ที่ทำหน้าที่อำนวยความสะดวก กำกับติดตามใน กระบวนการไกล่เกลี่ย ผู้ดำเนินการไกล่เกลี่ยและ คู่กรณีทั้ง 2 ฝ่าย ใน กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท</p>	<p>24) การเห็นด้วยและการสนับสนุนของ ประชาชนในพื้นที่ต่อกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อ พิพาท</p> <p>25) การสนับสนุน ร่วมมือร่วมใจกันของ ข้าราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการไกล่ เกลี่ยข้อพิพาท</p> <p>26) ความรู้ความเข้าใจในวิธีการไกล่เกลี่ยข้อ พิพาทของผู้ไกล่เกลี่ย</p> <p>27) ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาทของผู้ไกล่เกลี่ย</p> <p>28) การยอมรับในเรื่องความเป็นกลางของผู้ ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท</p> <p>29) การยอมรับในเรื่องความไว้วางใจต่อตัวผู้ ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท</p> <p>30) การยอมรับในเรื่องความสามารถ ความ ขำนาญของผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท</p>

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ตัวแปร	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
ตัวแปรตาม ผลสำเร็จของการ นำนโยบาย ยุติธรรมทางเลือก ด้วยวิธีการไกล่ เกี่ยข้อพิพาทไป ปฏิบัติของ สำนักงาน อัยการคุ้มครอง สิทธิและ ช่วยเหลือทาง กฎหมายและการ บังคับคดีจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการ นำนโยบายยุติธรรมทางเลือก ด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ไปปฏิบัติ จนบรรลุวัตถุประสงค์ ของนโยบาย ได้แก่ การลด ความสูญเสียจากการดำเนินคดี ความสัมพันธ์ที่ดีของคู่กรณีหลัง การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและ ความพึงพอใจในองค์ประกอบ ต่างๆ ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ได้แก่ ด้านวิธีการไกล่เกลี่ยข้อ พิพาท ด้านการเยียวยา ทรัพย์สินและจิตใจ ด้านการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้านความเป็นกลางของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้านการ ช่วยเหลือด้านความรู้ทาง กฎหมาย	31) ความพึงพอใจจากวิธีการไกล่เกลี่ยข้อ พิพาท 32) ความพึงพอใจจากการเยียวยาทรัพย์สิน และจิตใจซึ่งเกิดจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท 33) ความพึงพอใจจากการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท 34) ความพึงพอใจในการทำหน้าที่ด้วยความ เป็นกลางในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท 35) ความพึงพอใจจากการช่วยเหลือด้าน ความรู้ทางกฎหมายในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท 36) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทลดค่าใช้จ่ายทุกฝ่าย ได้ 37) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทลดเวลาในการ ดำเนินคดีได้ 38) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคู่กรณี มีการแสดงออกในการให้อภัยกัน 39) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเสร็จสิ้นทุก ฝ่ายแสดงความเป็นมิตรด้วยการทักทายต่อกัน เป็นอย่างดี 40) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเสร็จสิ้น คู่กรณีสามารถทำงานและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันใน สังคมหรือชุมชนเดียวกันได้

เมื่อผู้วิจัยกำหนดตัวแปร มาตราวัด นิยามเชิงปฏิบัติการและตัวชี้วัดแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้สร้างข้อความเพื่อใช้สอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. เมื่อสร้างข้อคำถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำคำถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ ปรับปรุง แก้ไขข้อคำถามให้ครอบคลุมรายละเอียดเนื้อหาทั้งหมด จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

2.1 นายธนิต อติศักดิ์ไพศาล อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุดวุฒิการศึกษา นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2.2 นายวิชัย รอดภัย อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุดวุฒิการศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชากฎหมายมหาชน) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2.3 นางสาวณัฐวดี กิตติธรา นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการวุฒิมหาบัณฑิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตและบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้สูตร

$$IOC = \sum R/N$$

R = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

N = จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยคัดเลือกเฉพาะข้อรายการ (Items) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งหมายถึง รายการนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะวัด สำหรับข้อที่มีค่าคะแนนต่ำกว่า 0.50 ได้มีการนำมาปรับปรุงและส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นได้แบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถามที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วไปสร้างแบบสอบถามแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ ผลการทดสอบค่าความเที่ยงตรง (IOC) เท่ากับ 0.91 ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงที่ใช้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์

การทดสอบเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เกณฑ์การแปลผลความเชื่อมั่น มีดังนี้ (เกียรติสุดา ศรีสุข, 2549 : 144)

0.00 – 0.20 ความเชื่อมั่นต่ำมาก/ ไม่มีเลย

0.21 – 0.40 ความเชื่อมั่นต่ำ

0.41 – 0.70 ความเชื่อมั่นปานกลาง

0.71 – 1.00 ความเชื่อมั่นสูง

สูตรการคำนวณค่าความเชื่อมั่น

$$\alpha = n (1 - \sum \alpha_i^2)$$

$$n - 1\alpha r^2$$

$$\alpha = \text{ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม}$$

$$\sum \alpha_i^2 = \text{ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนในแบบสอบถามแต่ละข้อ}$$

$$\alpha r^2 = \text{ความแปรปรวนของคะแนนในแบบสอบถามทั้งฉบับ}$$

$$n = \text{จำนวนข้อทั้งหมดในแบบสอบถาม}$$

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach) เท่ากับ 0.855 แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามพร้อมซองติดแสตมป์ทางไปรษณีย์ไปตามที่อยู่ของประชากรตามจำนวนที่กำหนดไว้ และขอความร่วมมือให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งคืนภายใน 2 สัปดาห์โดยเริ่มส่งแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2560 เป็นต้นไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และครบถ้วนของข้อมูล หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบแล้วมาลงรหัสด้วยการใช้โปรแกรม SPSS เพื่อวิเคราะห์สถิติทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมี 2 ประเภท คือ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics)

3.4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สำหรับอธิบายปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้คือ T-test, ANOVA F, สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson R)

3.5 สมมติฐานทางสถิติ

สมมติฐานที่ 1

H_0 หมายถึง ความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่อยู่ในระดับมาก

H_1 หมายถึง ความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2

H_0 หมายถึง ทศณะกลุ่มตัวอย่างต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

H_1 หมายถึง ทศณะกลุ่มตัวอย่างต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3

H_0 หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

H_1 หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

ในบทนี้จะนำเสนอผลการศึกษารื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ กรณีศึกษาสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 236 ชุดมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS การวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์โดยมีวัตถุประสงค์จากการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะประชากร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรที่ทำการศึกษา

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่และร้อยละโดยนำเสนอข้อมูลดังปรากฏผลในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (n)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	130	55.10
ชาย	106	44.90
รวม	236	100.00
อายุ		
18-30 ปี	43	18.20
31-40 ปี	134	56.80
41-50 ปี	48	20.30
51-60 ปี	10	4.20
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	1	0.40
รวม	236	100.00
สถานภาพการสมรส		
โสด	45	19.10
สมรส	139	58.90
อยู่ร้าง	36	15.30
แยกกันอยู่	16	6.80
รวม	236	100.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	45	19.10
มัธยมศึกษาตอนต้น	51	21.60
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	37	15.70
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	82	34.70
สูงกว่าปริญญาตรี	6	2.50
อื่นๆ	15	6.40
รวม	236	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (n)	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการ	15	6.40
รัฐวิสาหกิจ	9	3.80
พนักงานบริษัท	63	26.70
รับจ้างทั่วไป	38	16.10
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	71	30.10
เกษตรกร	29	12.30
อื่นๆ	11	4.70
รวม	236	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	5	2.10
5,001-10,000 บาท	74	31.40
10,001-15,000 บาท	61	25.80
15,001-20,000 บาท	45	19.10
มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป	51	21.60
รวม	236	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ดังนี้

เพศพบว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายโดยเพศหญิงจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 55.10 และเพศชาย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 44.90

อายุ พบว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40ปี จำนวน 134 คนคิดเป็นร้อยละ 56.80 รองลงมาอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30 อายุระหว่าง 18-30ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.20 อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 และมีจำนวนน้อยที่สุด อายุ มากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40

สถานภาพการสมรส พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สมรส จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 58.90 รองลงมา โสด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.10 หย่าร้าง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 และแยกกันอยู่ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80

ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 34.70 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.10 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.70 ระดับอื่นๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.40 และ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

อาชีพ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 30.10 รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 16.10 อาชีพเกษตรกร จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 อาชีพรับราชการ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.40 อาชีพอื่นๆ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 31.40 รองลงมาคือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.10 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10

4.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านทรัพยากรในการจัดการด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และ ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ รายละเอียดดังตารางที่ 4.2 ถึง ตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

(n = 236)

ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความคิดเห็นต่อความสำเร็จ	ลำดับ
1. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้	3.89	0.56		
2. กฎหมาย ระเบียบ คู่มือ ที่เกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีความเชื่อมโยงกันเป็นอย่างดี	3.91	0.54		

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(n = 236)

ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคิดเห็น ต่อความสำเร็จ	ลำดับ
3. ขั้นตอนการใกล้เคียงข้อพิพาทมีกระบวนการที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้	3.94	0.56	มาก	2
4. วัตถุประสงค์ของการใกล้เคียงข้อพิพาทมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.06	0.61	มาก	1
รวม	3.98	0.52	มาก	

จากตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยรวมมีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.98, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.52) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการใกล้เคียงข้อพิพาทมีความชัดเจนเข้าใจง่าย (ค่าเฉลี่ย = 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.61) รองลงมาคือ ขั้นตอนการใกล้เคียงข้อพิพาทมีกระบวนการที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.94, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.56) กฎหมาย ระเบียบ คู่มือ ที่เกี่ยวข้องข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีความเชื่อมโยงกันเป็นอย่างดี (ค่าเฉลี่ย = 3.91, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.54) และกฎหมายที่เกี่ยวข้องข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.89, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.56) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านทรัพยากรในการจัดการ

(n = 236)

ด้านทรัพยากรในการจัดการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคิดเห็น ต่อความสำเร็จ	ลำดับ
1. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรในการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเพียงพอและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน	3.66	0.62	มาก	5
2. จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานมีเพียงพอเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน	3.95	0.71	มาก	3

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

(n = 236)

ด้านทรัพยากรในการจัดการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคิดเห็น ต่อความสำเร็จ	ลำดับ
3. วัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอ เหมาะสมต่อการ ปฏิบัติงาน	4.00	0.72	มาก	1
4. สถานที่ดำเนินการใกล้เคียงข้อพิพาทมีเพียงพอ เหมาะสม สะดวกต่อการปฏิบัติงาน	4.00	0.78	มาก	2
5. ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการใกล้เคียงข้อพิพาท เพียงพอเหมาะสม	3.80	0.78	มาก	4
รวม	3.73	0.54	มาก	

จากตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านทรัพยากรในการจัดการพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านทรัพยากรในการจัดการโดยรวมมีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.73, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.54) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับมากได้แก่ วัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอ เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย = 4.00, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.72) รองลงมาคือสถานที่ดำเนินการใกล้เคียงข้อพิพาทมีเพียงพอเหมาะสม สะดวกต่อการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย = 4.00, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.78) จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานมีเพียงพอเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย = 3.95, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.71) ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเพียงพอเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย = 3.80, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.78) และงบประมาณที่ได้รับจัดสรรในการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเพียงพอและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย = 3.66, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.62) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร และกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ

(n = 236)

ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรม การนำนโยบายไปปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคิดเห็น ต่อความสำเร็จ	ลำดับ
1. การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน ภายในที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไกล่เกลี่ยมี ความสะดวกรวดเร็ว	3.83	0.70	มาก	1
2. การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน ภายนอกที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไกล่เกลี่ย มีความสะดวกรวดเร็ว	3.33	0.52	ปานกลาง	5
3. หนังสือราชการที่ใช้ติดต่อประสานงานมีความ ชัดเจนเหมาะสม	3.49	0.55	มาก	3
4. เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ติดต่อประสานงาน ระหว่างหน่วยงานภายนอกมีความถูกต้อง เหมาะสม	3.47	0.56	มาก	4
5. บุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการไกล่เกลี่ยได้รับ เอกสารต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินการไกล่เกลี่ย ถูกต้อง ครบถ้วน	3.54	0.58	มาก	2
รวม	3.69	0.50	มาก	

จากตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและ กิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือก ด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไป ปฏิบัติ โดยรวมมีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.69, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.50) เมื่อ พิจารณารายด้านพบว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน ภายในที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไกล่เกลี่ยมีความสะดวก รวดเร็ว (ค่าเฉลี่ย = 3.83, ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน = 0.70) รองลงมาคือ บุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการไกล่เกลี่ยได้รับเอกสารต่างๆ ที่ใช้ในการ ดำเนินการไกล่เกลี่ยถูกต้อง ครบถ้วน (ค่าเฉลี่ย = 3.54, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.58) หนังสือราชการ

ที่ใช้ติดต่อประสานงานมีความชัดเจน เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย = 3.49, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.55) เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายนอกมีความถูกต้องเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย = 3.47, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.56) และมีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลางได้แก่การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไกล่เกลี่ยมีความสะดวกรวดเร็ว (ค่าเฉลี่ย = 3.33, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.52) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุติธรรมทางเลือกว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์การในการ นำนโยบายไปปฏิบัติ

(n = 236)

ด้านลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความคิดเห็นต่อความสำเร็จ	ลำดับ
1. โครงสร้างของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	3.80	0.60	มาก	3
2. สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีการกระจายอำนาจอย่างเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	3.87	0.59	มาก	1
3. โครงสร้างของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมเข้ากับสถานการณ์	3.87	0.61	มาก	2
4. ภาระงานประจำของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีมีปริมาณที่เหมาะสม	3.78	0.61	มาก	4
รวม	3.79	0.53	มาก	

จากตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์การในการนำ

นโยบายไปปฏิบัติพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยรวมมีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.79, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.53) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีการกระจายอำนาจอย่างเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 3.87, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.59) รองลงมาคือ โครงสร้างของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมเข้ากับสถานการณ์ (ค่าเฉลี่ย = 3.87, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.61) โครงสร้างของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 3.80, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.60) และภาระงานประจำของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีปริมาณที่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย = 3.78, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.61) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

(n = 236)

ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความคิดเห็นต่อความสำเร็จ	ลำดับ
1. การให้การสนับสนุนในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของภาครัฐและภาคเอกชนมีความเพียงพอเหมาะสม	3.75	0.64	มาก	2
2. ประชาชนในพื้นที่ให้บริการมีการประกอบอาชีพที่เหมาะสม	3.80	0.61	มาก	1
3. กลุ่มผลประโยชน์ในพื้นที่ที่ทำการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้การสนับสนุนต่อการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	3.21	0.57	ปานกลาง	4
4. พรรคการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งในพื้นที่ทำการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้การสนับสนุนต่อการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	3.20	0.61	ปานกลาง	5
5. วัฒนธรรมท้องถิ่น ขนบธรรมเนียม ประเพณีของท้องถิ่นมีความเหมาะสมในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	3.70	0.59	มาก	3
รวม	3.72	0.47	มาก	

จากตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยรวมมีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.72, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.47) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ให้บริการมีการประกอบอาชีพที่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย = 3.80, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.61) รองลงมาคือ การให้การสนับสนุนในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของภาครัฐและภาคเอกชนมีความเพียงพอ เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย = 3.75, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.64) วัฒนธรรมท้องถิ่น ขนบธรรมเนียม ประเพณีของท้องถิ่นมีความเหมาะสมในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 3.70, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.59) และมีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ กลุ่มผลประโยชน์ในพื้นที่ที่ทำการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้การสนับสนุนต่อการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 3.21, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.57) รองลงมาคือ พรรคการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งในพื้นที่ที่ทำการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้การสนับสนุนต่อการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 3.20, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.61) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ

(n = 236)

ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความคิดเห็นต่อความสำเร็จ	ลำดับ
1. การเห็นด้วยและการสนับสนุนของประชาชนในพื้นที่ต่อกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	3.94	0.57	มาก	7
2. การสนับสนุน ร่วมมือร่วมใจกันของข้าราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	4.21	0.64	มากที่สุด	6
3. ความรู้ความเข้าใจในวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของผู้ไกล่เกลี่ย	4.35	0.62	มากที่สุด	5
4. ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของผู้ไกล่เกลี่ย	4.41	0.59	มากที่สุด	1
5. การยอมรับในเรื่องความเป็นกลางของผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	4.41	0.62	มากที่สุด	2

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

(n = 236)

ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความคิดเห็นต่อความสำเร็จ	ลำดับ
6. การยอมรับในเรื่องความไว้วางใจต่อตัวผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	4.39	0.64	มากที่สุด	4
7. การยอมรับในเรื่องความสามารถ ความชำนาญของผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	4.40	0.64	มากที่สุด	3
รวม	4.17	0.49	มาก	

จากตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติโดยรวมมีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.17, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.49) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของผู้ไกล่เกลี่ย (ค่าเฉลี่ย = 4.41, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.59) รองลงมาคือ การยอมรับในเรื่องความเป็นกลางของผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 4.41, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.62) การยอมรับในเรื่องความสามารถ ความชำนาญของผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 4.40, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.64) การยอมรับในเรื่องความไว้วางใจต่อตัวผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 4.39, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.64) ความรู้ความเข้าใจในวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของผู้ไกล่เกลี่ย (ค่าเฉลี่ย = 4.35, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.62) การสนับสนุน ร่วมมือร่วมใจกันของข้าราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 4.21, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.64) และมีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การเห็นด้วยและการสนับสนุนของประชาชนในพื้นที่ต่อกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 3.94, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.57) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ในภาพรวม

(n = 236)

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคิดเห็น ต่อความสำเร็จ	ลำดับ
1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	3.98	0.52	มาก	2
2. ด้านทรัพยากรในการจัดการ	3.73	0.54	มาก	4
3. ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรม การนำนโยบายไปปฏิบัติ	3.69	0.50	มาก	6
4. ด้านลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไป ปฏิบัติ	3.79	0.53	มาก	3
5. ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง	3.72	0.47	มาก	5
6. ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ ปฏิบัติ	4.17	0.49	มาก	1
รวม	4.15	0.46	มาก	

จากตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ในภาพรวม พบว่า ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไป ปฏิบัติ ภาพรวมมีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.15, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.46) เมื่อ พิจารณารายด้านพบว่า มีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการยอมรับและให้การ สนับสนุนของผู้ปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย = 4.17, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.49) รองลงมาคือ ด้านมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบาย (ค่าเฉลี่ย = 3.98, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.52) ด้านลักษณะของ องค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย = 3.79, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.53) ด้านทรัพยากรใน การจัดการ (ค่าเฉลี่ย = 3.73, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.54) ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและ การเมือง (ค่าเฉลี่ย = 3.72, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.47) และด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและ กิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย = 3.69, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.50) ตามลำดับ

สรุปว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อ พิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ทั้ง 6 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ รองลงมาคือด้าน

มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายด้านลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านทรัพยากรในการจัดการด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองและด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติตามลำดับ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

4.1.3 ความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย การลดความสูญเสียจากการดำเนินคดี ความสัมพันธ์ที่ดีของคู่กรณีความพึงพอใจจากการไกล่เกลี่ยรายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ

(n = 236)

ความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความคิดเห็นต่อความสำเร็จ	ลำดับ
1. ความพึงพอใจจากวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	3.77	0.62	มาก	4
2. ความพึงพอใจจากการเยียวยาทรัพย์สินและจิตใจซึ่งเกิดจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	3.76	0.63	มาก	5
3. ความพึงพอใจจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	3.91	0.65	มาก	2
4. ความพึงพอใจในการทำหน้าที่ด้วยความเป็นกลางในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	3.91	0.67	มาก	3
5. ความพึงพอใจจากการช่วยเหลือด้านความรู้ทางกฎหมายในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	3.96	0.72	มาก	1
6. การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทลดค่าใช้จ่ายทุกฝ่ายได้	3.40	0.68	ปานกลาง	6
7. การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทลดเวลาในการดำเนินคดีได้	3.35	0.71	ปานกลาง	7
8. หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคู่กรณีมีการแสดงออกในการให้อภัยกัน	3.14	0.64	ปานกลาง	9
9. หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเสร็จสิ้นทุกฝ่ายแสดงความเป็นมิตรด้วยการทักทายต่อกันเป็นอย่างดี	3.12	0.65	ปานกลาง	10

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

(n = 236)

ความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรม ทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความคิดเห็น ต่อความสำเร็จ	ลำดับ
10. หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเสร็จสิ้นคู่กรณี สามารถทำงานและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม หรือชุมชนเดียวกันได้	3.15	0.65	ปานกลาง	8
รวม	3.46	0.51	มาก	

จากตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ พบว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.46, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.51) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความพึงพอใจจากการช่วยเหลือด้านความรู้ทางกฎหมายในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 3.96, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.72) รองลงมาคือ ความพึงพอใจจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 3.91, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.65) ความพึงพอใจในการทำหน้าที่ด้วยความเป็นกลางในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 3.91, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.67) ความพึงพอใจจากวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 3.77, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.62) ความพึงพอใจจากการเยียวยาทรัพย์สินและจิตใจซึ่งเกิดจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ค่าเฉลี่ย = 3.76, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.63) ความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทลดค่าใช้จ่ายทุกฝ่ายได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.40, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.68) รองลงมาคือ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทลดเวลาในการดำเนินคดีได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.35, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.71) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเสร็จสิ้นคู่กรณีสามารถทำงานและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมหรือชุมชนเดียวกันได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.15, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.65) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคู่กรณีมีการแสดงออกในการให้อภัยกัน (ค่าเฉลี่ย = 3.14, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.64) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเสร็จสิ้นทุกฝ่ายแสดงความเป็นมิตรด้วยการทักทายต่อกันเป็นอย่างดี (ค่าเฉลี่ย = 3.12, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.65) ตามลำดับ

4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1

H_0 หมายถึง ความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่อยู่ในระดับมาก

H_1 หมายถึง ความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2

H_0 หมายถึง ทศนะกลุ่มตัวอย่างต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

H_1 หมายถึง ทศนะกลุ่มตัวอย่างต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3

H_0 หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

H_1 หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามคุณลักษณะด้านเพศ

ความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)		t	sig
	ชาย (106)	หญิง (130)		
ภาพรวม	3.48	3.45	0.451	0.396

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

จากตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะด้านเพศ ผลการศึกษาพบว่าในภาพรวมไม่มีความแตกต่างในความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อจำแนกด้วยลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามคุณลักษณะด้านอายุ

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	(Combined)	1.925	3	.642	2.515	.059
	Linear Term Unweighted	.045	1	.045	.177	.675
	Weighted	.330	1	.330	1.294	.256
	Deviation	1.595	2	.797	3.126	.046*
Within Groups		58.941	231	.255		
Total		60.866	234			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

จากตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแปรปรวนความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทาง

กฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามลักษณะประชากรด้านอายุโดยรวม พบว่า มีค่า $F = 2.515$ และค่า $Sig. = .059$ ซึ่งแสดงว่ามีค่ามากกว่า p value ที่มีค่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามคุณลักษณะด้านสถานภาพการสมรส

		Sum of	Mean				
		Squares	df	Square	F	Sig.	
Between	(Combined)	.765	3	.255	.984	.401	
Groups	Linear Term	Unweighted	.682	1	.682	2.631	.106
		Weighted	.515	1	.515	1.988	.160
		Deviation	.250	2	.125	.482	.618
Within Groups		60.103	232	.259			
Total		60.868	235				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความแปรปรวนความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามลักษณะประชากรด้านสถานภาพการสมรสโดยรวม พบว่า มีค่า $F = 0.984$ และค่า $Sig. = 0.401$ ซึ่งแสดงว่ามีค่ามากกว่า p value ที่มีค่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามคุณลักษณะด้านระดับการศึกษา

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	(Combined)	1.443	5	.289	1.117	.352
	Linear Term					
	Unweighted	.035	1	.035	.134	.714
	Weighted	.008	1	.008	.030	.862
	Deviation	1.435	4	.359	1.389	.239
Within Groups		59.425	230	.258		
Total		60.868	235			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความแปรปรวนความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามลักษณะประชากรด้านระดับการศึกษา โดยรวม พบว่า มีค่า $F = 1.117$ และค่า $Sig. = 0.352$ ซึ่งแสดงว่ามีค่ามากกว่า p value ที่มีค่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามคุณลักษณะด้านอาชีพ

			Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	(Combined)		1.467	6	.245	.943	.465
	Linear Term	Unweighted	.142	1	.142	.549	.460
		Weighted	.083	1	.083	.322	.571
		Deviation	1.384	5	.277	1.067	.379
Within Groups			59.400	229	.259		
Total			60.868	235			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14เปรียบเทียบความแปรปรวนความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามลักษณะประชากรด้านอาชีพโดยรวม พบว่า มีค่า $F = 0.943$ และค่า $Sig. = 0.465$ ซึ่งแสดงว่ามีค่ามากกว่า p value ที่มีค่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามคุณลักษณะด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

		Sum of	Mean				
		Squares	df	Square	F	Sig.	
Between	(Combined)	1.240	4	.310	1.201	.311	
Groups	Linear Term	Unweighted	.004	1	.004	.014	.907
		Weighted	.037	1	.037	.143	.706
		Deviation	1.203	3	.401	1.554	.201
Within Groups		59.628	231	.258			
Total		60.868	235				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความแปรปรวนความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามลักษณะประชากรด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยรวม พบว่า มีค่า $F = 1.201$ และค่า $Sig. = 0.311$ ซึ่งแสดงว่ามีค่ามากกว่า p value ที่มีค่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1

การศึกษาครั้งนี้ได้นำปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้านคือ 1.ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2. ด้านทรัพยากรในการจัดการ 3. ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ 4. ด้านลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ 5. ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง 6. ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติเพื่อศึกษาผลสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทาง

กฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี 6 ตัวแปร คือ 1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2. ด้านทรัพยากรในการจัดการ 3. ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ 4. ด้านลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ 5. ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง 6. ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติซึ่งเป็นตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การตีความค่าสัมประสิทธิ์ r โดยสังเขป

$r = .10$	มีความสัมพันธ์ต่ำมาก
.20	มีความสัมพันธ์ต่ำ
.30	มีความสัมพันธ์ปานกลางค่อนข้างต่ำ
.40	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
.50	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
.60	มีความสัมพันธ์ปานกลางค่อนข้างสูง
.70	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง
.80	มีความสัมพันธ์สูง
.90	มีความสัมพันธ์สูงมาก

ที่มา: พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2540, หน้า 116)

ตารางที่ 4.16 แทนค่าตัวแปร

ตัวแปร	ความหมาย
X1	มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย
X2	ทรัพยากรในการจัดการ
X3	การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ
X4	ลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
X5	เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
X6	การยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ
Y	ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ
tp	ผลรวมของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ
vp	ผลรวมของความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6	Y
X1	1.000	.348**	.303**	.261**	.295**	.350**	.685**
X2		1.000	.547**	.227**	.280**	.218**	.226**
X3			1.000	.293**	.276**	.313**	.304**
X4				1.000	.516**	.296**	.253**
X5					1.000	.512**	.377**
X6						1.000	.749**
Y							1.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.18 แสดงผลรวมความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติ

		tp	vp
tp	Pearson Correlation	1	.232**
	Sig.(2-tailed)		.000
	N	236	236
vp	Pearson Correlation	.232**	1
	Sig.(2-tailed)	.000	
	N	236	236

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติกับความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	ผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Y)	ระดับความสัมพันธ์
ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (X1)	.685**	ปานกลาง ค่อนข้างสูง
ด้านทรัพยากรในการจัดการ(X2)	.226**	ต่ำ
ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ (X3)	.304**	ปานกลาง ค่อนข้างต่ำ
ด้านลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ(X4)	.253**	ต่ำ
ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง(X5)	.377**	ปานกลาง ค่อนข้างต่ำ
ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ(X6)	.749**	ค่อนข้างสูง

N = 236 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ = 0.05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ = 0.01

จากตารางที่ 4.19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความแกร่งของความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .685$)

ปัจจัยด้านทรัพยากรในการจัดการ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความแกร่งของความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = .226$)

ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความแกร่งของความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ($r = .304$)

ปัจจัยด้านลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความแรงของความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = .253$)

ปัจจัยด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความแรงของความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ($r = .377$)

ปัจจัยด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความแรงของความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($r = .749$)

4.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 จากตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย ความพึงพอใจจากการใกล้เคียงการลดความสูญเสียจากการดำเนินคดี ความสัมพันธ์ที่ดีของคู่กรณี จากการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติ แสดงผลดังตารางที่ 4.9 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.46, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.51) จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่าความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 จากตารางที่ 4.10– 4.15 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามคุณลักษณะประชากร พบว่าความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงาน

อัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ของทัศนะกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากร จึงสรุปได้ว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ของทัศนะกลุ่มตัวอย่างต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามคุณลักษณะประชากรจึงยอมรับสมมติฐานศูนย์ว่าทัศนะกลุ่มตัวอย่างต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 จากตารางที่ 4.17 - 4.19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรอิสระ ที่แสดงผลในตาราง ที่ 4.17- 4.19 พบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 4.20 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	สรุป
สมมติฐานที่ 1 ความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและ ช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก	ปฏิเสธ H_0	ยอมรับสมมติฐาน ข้อที่ 1
สมมติฐานที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ของผลสำเร็จของ การนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่ เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการ คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการ บังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เมื่อจำแนกจาก ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง	ยอมรับ H_0	ยอมรับสมมติฐาน ข้อที่ 2
สมมติฐานที่ 3 ตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จมี ความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำ นโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครอง สิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับ คดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ปฏิเสธ H_0	ยอมรับสมมติฐาน ข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ กรณีศึกษาสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 236 ชุดมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS การวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้โดยมีวัตถุประสงค์จากการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะประชากร

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ทั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพผลการศึกษามีดังนี้

- 5.1 สรุปผลการศึกษาเชิงพรรณนา
- 5.2 สรุปผลการศึกษาเชิงอนุมาน
- 5.3 วิเคราะห์ผลการวิจัย
- 5.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
- 5.5 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย
- 5.6 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษาเชิงพรรณนา

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ประกอบด้วย 1. เพศ 2. อายุ 3. สถานภาพการสมรส 4. ระดับการศึกษา 5. อาชีพ 6. รายได้ต่อเดือน

5.2 สรุปผลการศึกษาเชิงอนุมาน

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ กรณีศึกษาสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 1. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2. ทรัพยากรในการจัดการ 3. การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ 4. ลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ 5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง 6. การยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ

ความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ 1. ความพึงพอใจจากการไกล่เกลี่ย 2. การลดความสูญเสียจากการดำเนินคดี 3. ความสัมพันธ์ที่ดีของคู่กรณี

5.3 วิเคราะห์ผลการวิจัย

5.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่และร้อยละโดยนำเสนอข้อมูลดังปรากฏผลจากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม คือ คู่กรณีที่มีข้อพิพาทต่อกันและสมัครใจเข้าร่วมกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ดังนี้

เพศพบว่า คู่กรณีที่มีข้อพิพาทต่อกันส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 ตามลำดับ

อายุพบว่า คู่กรณีที่มีข้อพิพาทต่อกันส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 รองลงมาอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 อายุระหว่าง 18-30 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และมีอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

สถานภาพการสมรสพบว่า คู่กรณีที่มีข้อพิพาทต่อกันส่วนใหญ่สมรส จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาโสด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 หย่าร้าง จำนวน 36 คนคิดเป็นร้อยละ 15.3 และแยกกันอยู่ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาพบว่า คู่กรณีที่มีข้อพิพาทต่อกันส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 ระดับอื่นๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

5.3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ กรณีศึกษาสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ประกอบด้วย 1. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2. ทรัพยากรในการจัดการ 3. การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ 4. ลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ 5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง 6. การยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ

ผลสรุปปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ โดยรวมมีผลสำเร็จอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย = 4.15, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.46) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับสูง ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย = 4.17, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.49) รองลงมาคือ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (ค่าเฉลี่ย = 3.98, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.52) ด้านลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย = 3.79, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.53) ด้านทรัพยากรในการจัดการ (ค่าเฉลี่ย = 3.73, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.54) ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง (ค่าเฉลี่ย = 3.72, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.47) และด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย = 3.69, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.50) ตามลำดับ

5.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย ความพึงพอใจจากการไกล่เกลี่ยการลดความสูญเสียจากการดำเนินคดี ความสัมพันธ์ที่ดีของคู่กรณี จากการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ แสดงผลดังตารางที่ 4.9 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.46, ส่วน

เป็ยงเบนมาตรฐาน = 0.51) จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่าความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 การเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำแนกตามคุณลักษณะประชากร พบว่าความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ของทัศนะกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากร แสดงผลดังตารางที่ 4.10 - 4.15 จึงสรุปได้ว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ของทัศนะกลุ่มตัวอย่างต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามคุณลักษณะประชากร จึงยอมรับสมมติฐานศูนย์ว่าทัศนะกลุ่มตัวอย่างต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรอิสระที่แสดงผลในตาราง ที่ 4.17 - 4.19 พบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้ง ว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับความสำเร็จของการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สรุปผลการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายยุติธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มี 5 ด้านคือ ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยด้านลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ปัจจัยด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของ

ผู้ปฏิบัติ ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ในระดับต่ำและต่ำมากเนื่องจาก ขาดการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ และรัฐบาลก็ได้จัดสรรงบประมาณและบุคลากรให้แก่หน่วยงานที่นำนโยบายนี้ไปปฏิบัติ ตลอดจนไม่ได้มีการให้ความรู้แก่บุคลากรของหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างเพียงพอและไม่ได้มีการออกกฎหมายเฉพาะเพื่อใช้ในการอ้างอิงในการปฏิบัติงานจึงทำให้การดำเนินการตามนโยบายได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร

5.5 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ กรณีศึกษาสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มี 5 ตัวแปร คือ 1. ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2. ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ 3. ปัจจัยด้านลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ 4. ปัจจัยด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง และ 5. ปัจจัยด้านการยอมรับและการสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของรัฐกร กลิ่นอุบล (2551) ปริญญาณิพนธ์: ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปสู่การปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ ปัจจัยด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมือง และปัจจัยด้านคุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ ขณะเดียวกันสอดคล้องกับงานของสุขุมล โสมขันเงิน (2551) วิทยานิพนธ์ เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชนไปปฏิบัติ กรณีศึกษาหมู่บ้านป่าไม้แผนใหม่ตามแนวพระราชดำริเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา พระบรมราชินีนาถ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สอดคล้องกับงานของ ร.ท.จาดุรนต์ จันระมาต (2533) ดุษฎีนิพนธ์ : การนำนโยบายการบริหารอุทยานแห่งชาติไปปฏิบัติ สอดคล้องกับภาคนิพนธ์ของวรรณา จีรุพันธ์ (2550) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ศึกษากรณีนโยบายแก๊สโซฮอลล์ สอดคล้องกับงานของกมลพร กัลยาณมิตร (2550) เรื่องการนำนโยบายอยู่ดีมีสุขไปปฏิบัติในจังหวัดนนทบุรี สอดคล้องกับงานวิจัยของมนัน คงดี (2553) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการส่งเสริมปลูกยางพาราไปปฏิบัติจังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลความสำเร็จของการนำนโยบายการส่งเสริมปลูกยางพาราไปปฏิบัติในจังหวัดชัยภูมิ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านท่าทีของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ด้านการสื่อสาร

ระหว่างองค์กรและการบังคับบัญชา ด้านลักษณะของหน่วยงานและด้านทรัพยากรของนโยบาย และสอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริพร เขียวไสว เรื่อง การนำนโยบายเบี่ยงชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี สอดคล้องกับคุณภิญโญของ ยงยุทธ ศักดิ์ชัยพานิชกุล (2556) เรื่อง การนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการสูงสุดไทย ซึ่งพบว่ามี 4 จากทั้งหมด 8 ปัจจัยที่ศึกษาที่มีอิทธิพลต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือปัจจัยด้านผู้ไกล่เกลี่ย ด้านคู่กรณี ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติและปัจจัยด้านลักษณะขององค์กร สอดคล้องกับสารนิพนธ์ของเมธา ยุทธนาโยธิน เรื่องการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะกรณีเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับงานของบพิธ รัตนบุรี (2552) ภาคนิพนธ์: ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติศึกษากรณีสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

5.6 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ยืนยันตัวแปรที่อยู่ในตัวแบบที่ทบทวนวรรณกรรมไว้ โดยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ปัจจัยด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยด้านลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ปัจจัยด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาปัจจัยทั้ง ด้านนี้ให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ในการกำหนดนโยบายในอนาคตของรัฐบาลจะต้องคำนึงถึงความพร้อมขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ควรจัดสรรงบประมาณและบุคลากรให้แก่หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติให้เพียงพอ เหมาะสม มีการอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้งควรออกกฎหมายเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยเฉพาะเพื่อใช้อำนาจในการปฏิบัติงานให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันและป้องกันไม่ให้เกิดการถูกฟ้องร้องในการปฏิบัติหน้าที่สำหรับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการที่นำนโยบายไปปฏิบัติและรัฐบาลควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนถึงวัตถุประสงค์และวิธีการเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ข้อดีของการเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจในนโยบายซึ่งจะทำให้คู่กรณีที่มีข้อพิพาทต่อกัน เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมากขึ้นจึงจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้ที่สนใจศึกษาการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ ควรมีการศึกษาในเชิงผสมผสานเพื่อให้มีความแม่นยำและแม่นยำในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นเพิ่มเติม และควรศึกษาจากประชากรอื่นๆ เช่น เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตาม

นโยบาย บุคคลในส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการใกล้เคียงข้อพิพาท อีกทั้งควรศึกษาจากประชากรที่มีปริมาณมากกว่านี้เพื่อขยายผลและเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติม จนสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทได้

บรรณานุกรม

- กิตติพงษ์ กิตยารักษ์.(2545).กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ : ทางเลือกใหม่สำหรับกระบวนการยุติธรรมไทย.(พิมพ์ครั้งที่1).กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- กมลพร กัลยาณมิตร.(2550).การนำนโยบายยุติธรรมที่มีสุขไปปฏิบัติในจังหวัดนนทบุรี. คุษุณินพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต.สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- กรมราชทัณฑ์.(2558).สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ สํารวจ ณวันที่ 31 ธันวาคม 2558. เข้าถึงได้จาก:
<http://www.correct.go.th/stat102/display/result.php?date=2015-12-31&Submit=%B5%A1%C5%A7,15> มิถุนายน 2560.
- เกียรติสุดา ศรีสุข.(2549).ระเบียบวิธีวิจัย.เชียงใหม่:คลองช่าง.
- จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย และคณะ.(2553).การพัฒนากรอบแนวทางการวิจัยชุดโครงการกระบวนการยุติธรรมทางเลือกในสังคมไทย.กรุงเทพมหานคร:สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.
- จาตุรนต์ จันระมาต.(2553).การนำนโยบายการบริหารอุทยานแห่งชาติไปปฏิบัติ. คุษุณินพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต.สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,กรุงเทพมหานคร.
- ณัฐพร โตประยูร.(2550).การนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน.สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,กรุงเทพมหานคร.
- เดชาสังขวรรณ.(2550).ความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในระบบงานคุมประพฤติ.กรุงเทพมหานคร:สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพุดิพงษ์.(2540).การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ:ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์เสมอธรรม.
- บพิธ รัตน์บุรี.(2552).ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย การให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพฯ.ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(พัฒนาสังคม).สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ปราณี ฉวยกระโทก.(2556).กระบวนการยุติธรรมทางเลือก:ศึกษากรณีการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ.2555.การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,กรุงเทพมหานคร.

- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ.(2540).*การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการบริหาร*. กรุงเทพมหานคร:สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มัน คงดี้.(2553).*ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการส่งเสริมปลูกยางพาราไปปฏิบัติ จังหวัดชัยภูมิ*.วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ชัยภูมิ
- เมธา ยุทธโยธิน.(2550).*การนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติศึกษาเฉพาะกรณีเขตลัมพันตะวันออก กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ยงยุทธ ศักดิ์ชัยพานิชกุล.(2556).*การนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการสูงสุดไทย*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร
- รัฐกร กลิ่นอุบล.(2551).*ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง*.ปริญญาานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- วิรัตน์ ท่วมใจดี.(2557).*ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีผู้บริโภค กรณีศึกษาศาลแขวงพิษณุโลก*.วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก.
- วรรณพงศ์ วิไลรัตน์.(2557).*ประสิทธิภาพในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของอำเภอในประเทศไทย*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย, ปทุมธานี.
- วรรณภา จีรุพันธ์.(2550).*ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ศึกษากรณีนโยบายแก๊สโซฮอล์*. ภาคนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- วรเดช จันทรศร.(2556).*ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (An integrated theory of public policy Implementation)*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร:พริกหวานกราฟฟิค
- ศุภชัย ยาวะประภาช (2533).*นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร เทียวไสว.(2550).*การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลวังยาว จังหวัดสุพรรณบุรี*.ปริญญาานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- สุขุมาล โสมขันเงิน.(2551).*ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชนไปปฏิบัติ กรณีศึกษาหมู่บ้านป่าไม้แผนใหม่ตามแนวพระราชดำริเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา พระบรมราชินีนาถ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, เพชรบุรี

- สุภัทรา กรอุไร.(2554).องค์ประกอบที่เป็นสาระสำคัญอันจะนำไปสู่ความสำเร็จของการประนอมข้อพิพาทระหว่างผู้เสียหายและผู้กระทำความผิด.วิทยานิพนธ์นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,กรุงเทพมหานคร.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์.(2552).นโยบายสาธารณะ แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ.(พิมพ์ครั้งที่ 2).คณะรัฐประศาสนศาสตร์,สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์:สำนักพิมพ์เสมอธรรม.
- สุรศักดิ์ ธนกิจอมร.(2553).การศึกษาความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อยุติธรรมชุมชน ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ยุติธรรมชุมชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา.สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานศาลยุติธรรม, สำนักงานแผนและงบประมาณ. (2557). เปรียบเทียบปริมาณคดีศาลยุติธรรม ประจำปีพ.ศ. 2556-2557รายงานสถิติคดีศาลยุติธรรมทั่วราชอาณาจักร ประจำปีพ.ศ. 2557.ค้นเมื่อ1ธันวาคม 2559, เข้าถึงได้จาก <http://www.coj.go.th/oppb/info.php?cid=1>
- สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน สำนักงานอัยการสูงสุด.(ม.ป.ป.). สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด. กรุงเทพมหานคร.(หนังสือที่ระลึกการจัดตั้งสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด)
- สำนักงานอัยการสูงสุด.(2555) แนวทางการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พ.ศ. 2555
- อนุชาติ คงมาลัย.(2552).บทความกระบวนการยุติธรรมทางเลือกชั้นพนักงานอัยการ เข้าถึงได้จาก http://www.ago.go.th/all_article.php
- อรพินธ์ แซ่อึ้ง (2555).การนำนโยบายการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยไปปฏิบัติ วิเคราะห์เปรียบเทียบโครงการบ้านเอื้ออาทรกับโครงการบ้านมั่นคง.ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต.สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,กรุงเทพมหานคร.
- Allison,G.T.(1971).*Essence of decision explaining the Cuban missile crisis*.Boston:Little & Brown.
- Anderson,J.E.(1975).*Public Policy-Making*. New York:Praeger.
- Bardach,E.(1980).*The implementation game: What happens after a bill becomes a law*(3rded.) Cambridge,MA: The MIT Press.
- Dye,T.R. (1984).*Understanding public policy* (5thed.).Englewood Cliffs,NJ:Simon&Schuster.
- Edwards,G.C.(1980). *Implementing public policy*.Washington,D.C.:Congressional Quarterly Press.

- Eyestone,R.(1971).*The threads of public: A study of policy leadership*. Indianapolis,IN:Bobbs-Merrill.
- Frohock,F.M.(1979).*Public policy:Scope and logic*.Englewood Cliffs,NJ:Prentice-Hall.
- Greenwood,P.W.,Mann,D.,&McLaughlin,M.W.(1975).*Federal programs supporting educational*.
- Lineberry,R.L.(1983).*Government in America:People politics,and policy* (2nd ed.).Boston:Little, Brown and Company.
- Pressman, J. L., & Wildavsky,A.B.(1979). *Implementation*.Berkeley,CA:University of California Press.
- Richbell, D. (2008). *Mediation of construction disputes*. Boston: Blackwell Publishing.
- Sabatier,P.A.,&Mazmanian,D.A.(1983).*The implementation and public policy:A framework Of analysis*.Policy Studies Journal.
- The United Nations Office on Drugs and Crime.(2007).*Training manual on alternative dispute resolution and restorative justice*.Abuja, Nigeria:National JudicialInstitute.
- Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975, February). *The policyimplementation process: A conceptual framework*. *Administration and Society*, 6(4).
- Yamane,T.(1973).*Statistics: An introductory analysis*.NewYork:Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและผลการทดสอบ

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธศาสตร์ทางเลือกด้วยวิธีการ
ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย
และการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับความจริงมากที่สุดโดยทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือตามระดับความคิดเห็นของท่านโดยมีความหมายในการให้คะแนน
ดังนี้

ให้คะแนน +1 เห็นด้วย

ให้คะแนน 0 ไม่แน่ใจ

ให้คะแนน -1 ไม่เห็นด้วย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
1. เพศ			
2. อายุ			
3. สถานภาพการสมรส			
4. ระดับการศึกษา			
5. อาชีพ			
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการ
ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและ
การบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับความจริงมากที่สุดโดยทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือตามระดับความคิดเห็นของท่าน โดยมีความหมายในการให้คะแนน
ดังนี้

ให้คะแนน +1 เห็นด้วย

ให้คะแนน 0 ไม่แน่ใจ

ให้คะแนน -1 ไม่เห็นด้วย

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรม ทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย			
1. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้			
2. กฎหมาย ระเบียบ คู่มือ ที่เกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีความเชื่อมโยงกันเป็นอย่างดี			
3. ขั้นตอนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีกระบวนการที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้			
4. วัตถุประสงค์ของการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีความชัดเจนเข้าใจง่าย			
ด้านทรัพยากรในการจัดการ			
5. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรในการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเพียงพอและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน			
6. จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานมีเพียงพอเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน			
7. วัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอ เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน			
8. สถานที่ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีเพียงพอเหมาะสม สะดวกต่อการปฏิบัติงาน			
9. ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเพียงพอเหมาะสม			

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรม ทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ			
10. การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการไกล่เกลี่ยมีความสะดวก รวดเร็ว			
11. การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายนอกที่ เกี่ยวข้องกับกระบวนการไกล่เกลี่ยมีความสะดวก รวดเร็ว			
12. หนังสือราชการที่ใช้ติดต่อประสานงานมีความชัดเจน เหมาะสม			
13. เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ติดต่อประสานงานระหว่าง หน่วยงานภายนอกมีความถูกต้อง เหมาะสม			
14. บุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการไกล่เกลี่ยได้รับเอกสาร ต่างๆที่ใช้ในการดำเนินการไกล่เกลี่ยถูกต้อง ครบถ้วน			
ด้านลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ			
15. โครงสร้างของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ ทางกฎหมายและการบังคับคดีมีความเหมาะสมต่อการ ปฏิบัติงานไกล่เกลี่ยข้อพิพาท			
16. สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีมีการกระจายอำนาจอย่างเหมาะสมต่อการ ปฏิบัติงานการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท			
17. โครงสร้างของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือ ทางกฎหมายและการบังคับคดีสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม เข้ากับสถานการณ์			
18. ภาระงานประจำของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและ ช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีปริมาณที่เหมาะสม			
ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง			
19. การให้การสนับสนุนในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของภาครัฐ และภาคเอกชนมีความเพียงพอ เหมาะสม			
20. ประชาชนในพื้นที่ให้บริการมีการประกอบอาชีพที่เหมาะสม			

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรม ทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
21) กลุ่มผลประโยชน์ในพื้นที่ที่ทำการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้ การสนับสนุนต่อการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท			
22) พรรคการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งในพื้นที่ที่ทำการไกล่ เกลี่ยข้อพิพาทให้การสนับสนุนต่อการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท			
23) วัฒนธรรมท้องถิ่น ขนบธรรมเนียม ประเพณีของท้องถิ่น มีความเหมาะสมในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท			
ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ			
24) การเห็นด้วยและการสนับสนุนของประชาชนในพื้นที่ต่อ กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท			
25) การสนับสนุน ร่วมมือร่วมใจกันของข้าราชการที่มีหน้าที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท			
26) ความรู้ความเข้าใจในวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของผู้ไกล่ เกลี่ย			
27) ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของ ผู้ไกล่เกลี่ย			
28) การยอมรับในเรื่องความเป็นกลางของผู้ไกล่เกลี่ย ข้อพิพาท			
29) การยอมรับในเรื่องความไว้วางใจต่อตัวผู้ไกล่เกลี่ย ข้อพิพาท			
30) การยอมรับในเรื่องความสามารถ ความชำนาญของผู้ไกล่ เกลี่ยข้อพิพาท			

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับความจริงมากที่สุดโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือตามระดับความคิดเห็นของท่าน โดยมีความหมายในการให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เห็นด้วย

ให้คะแนน 0 ไม่แน่ใจ

ให้คะแนน -1 ไม่เห็นด้วย

ความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
31) ความพึงพอใจจากวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท			
32) ความพึงพอใจจากการเยียวยาทรัพย์สินและจิตใจซึ่งเกิดจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท			
33) ความพึงพอใจจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท			
34) ความพึงพอใจในการทำหน้าที่ด้วยความเป็นกลางในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท			
35) ความพึงพอใจจากการช่วยเหลือด้านความรู้ทางกฎหมายในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท			
36) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทลดค่าใช้จ่ายทุกฝ่ายได้			
37) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทลดเวลาในการดำเนินคดีได้			
38) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคู่กรณีมีการแสดงออกในการให้อภัยกัน			
39) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเสร็จสิ้นทุกฝ่ายแสดงความเป็นมิตรด้วยการทักทายต่อกันเป็นอย่างดี			
40) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเสร็จสิ้นคู่กรณีสามารถทำงานและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมหรือชุมชนเดียวกันได้			

ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา
(IOC : Index of item objective congruence)

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
ไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

นำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 มีค่าความเที่ยงตรง (ใช้ได้)
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง (ยังใช้ไม่ได้)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. เพศ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. อายุ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. สถานภาพการสมรส	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. ระดับการศึกษา	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5. อาชีพ	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย						
1. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท มีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติงานได้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2. กฎหมาย ระเบียบ คู่มือ ที่เกี่ยวข้องกับการ ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีความเชื่อมโยงกันเป็นอย่างดี	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3. ขั้นตอนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีกระบวนการ ที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติงานได้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4. วัตถุประสงค์ของการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมี ความชัดเจนเข้าใจง่าย	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุทธศาสตร์ทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียง ข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านทรัพยากรในการจัดการ						
5. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรในการดำเนินการ ใกล้เคียงข้อพิพาทเพียงพอและเหมาะสมต่อการ ปฏิบัติงาน	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
6. จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานมีเพียงพอ เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7. วัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอ เหมาะสมต่อการ ปฏิบัติงาน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8. สถานที่ดำเนินการใกล้เคียงข้อพิพาทมี เพียงพอเหมาะสม สะดวกต่อการปฏิบัติงาน	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
9. ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการใกล้เคียงข้อพิพาท เพียงพอเหมาะสม	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
ด้านการสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรม การนำนโยบายไปปฏิบัติ						
10. การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน ภายในที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใกล้เคียงมี ความสะดวก รวดเร็ว	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11. การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน ภายนอกที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใกล้เคียงมี ความสะดวก รวดเร็ว	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
12. หนังสือราชการที่ใช้ติดต่อประสานงานมี ความชัดเจน เหมาะสม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
13. เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ติดต่อ ประสานงานระหว่างหน่วยงานภายนอกมีความ ถูกต้อง เหมาะสม	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
14. บุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการใกล้เคียง ได้รับเอกสารต่างๆที่ใช้ในการดำเนินการใกล้ เคียงถูกต้อง ครบถ้วน	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุทธศาสตร์ทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียง ข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ						
15. โครงสร้างของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานใกล้เคียงข้อพิพาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16. สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีการกระจายอำนาจอย่างเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานการใกล้เคียงข้อพิพาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17. โครงสร้างของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมเข้ากับสถานการณ์	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
18. ภาระงานประจำของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีปริมาณที่เหมาะสม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง						
19. การให้การสนับสนุนในการใกล้เคียงข้อพิพาทของภาครัฐและภาคเอกชนมีความเพียงพอ เหมาะสม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20. ประชาชนในพื้นที่ให้บริการมีการประกอบอาชีพที่เหมาะสม	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
21) กลุ่มผลประโยชน์ในพื้นที่ที่ทำการใกล้เคียงข้อพิพาทให้การสนับสนุนต่อการใกล้เคียงข้อพิพาท	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย ยุทธศาสตร์ทางเลือกด้วยวิธีการใกล้เคียง ข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
22) พรรคการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งในพื้นที่ที่ ทำการใกล้เคียงข้อพิพาทให้การสนับสนุนต่อการ ใกล้เคียงข้อพิพาท	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
23) วัฒนธรรมท้องถิ่น ขนบธรรมเนียม ประเพณี ของท้องถิ่นมีความเหมาะสมในการใกล้เคียงข้อ พิพาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของ ผู้ปฏิบัติ						
24) การเห็นด้วยและการสนับสนุนของ ประชาชนในพื้นที่ต่อกระบวนการใกล้เคียง ข้อพิพาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
25) การสนับสนุน ร่วมมือร่วมใจกันของ ข้าราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการ ใกล้เคียงข้อพิพาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
26) ความรู้ความเข้าใจในวิธีการใกล้เคียง ข้อพิพาทของผู้ใกล้เคียง	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
27) ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการใกล้เคียง ข้อพิพาทของผู้ใกล้เคียง	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
28) การยอมรับในเรื่องความเป็นกลางของ ผู้ใกล้เคียงข้อพิพาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
29) การยอมรับในเรื่องความไว้วางใจต่อตัว ผู้ใกล้เคียงข้อพิพาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
30) การยอมรับในเรื่องความสามารถ ความชำนาญของผู้ใกล้เคียงข้อพิพาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรม ทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
31) ความพึงพอใจจากวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
32) ความพึงพอใจจากการเยียวยาทรัพย์สินและ จิตใจซึ่งเกิดจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
33) ความพึงพอใจจากการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
34) ความพึงพอใจในการทำหน้าที่ด้วยความเป็น กลางในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
35) ความพึงพอใจจากการช่วยเหลือด้านความรู้ ทางกฎหมายในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
36) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทลดค่าใช้จ่ายทุกฝ่ายได้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
37) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทลดเวลาในการ ดำเนินคดีได้	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
38) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคู่กรณีมีการ แสดงออกในการให้อภัยกัน	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
39) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเสร็จสิ้นทุก ฝ่ายแสดงความเป็นมิตรด้วยการทักทายต่อกัน เป็นอย่างดี	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
40) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเสร็จสิ้น คู่กรณีสามารถทำงานและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันใน สังคมหรือชุมชนเดียวกันได้	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้

ค่า IOC = $\frac{42.04}{46}$

46

=0.91

สรุปผลแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เท่ากับ 0.91 แปลผลว่า ใช้ได้

ภาคผนวกข

ผลการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น

```
GET FILE='C:\Users\User\Desktop\ตาราง 30 ชุด.sav'. RELIABILITY
/VARIABLES=a1 a2 a3 a4 a5 a6 b1 b2 b3 b4 b5 b6 b7 b8 b9 b10 b11 b12 b13
b14 b15 b16 b17 b18 b19 b20 b21 b22 b23 b24 b25 b26 b27 b28 b29 b30
b31 b32 b33 b34 b35 b36 b37 b38 b39 b40 /SCALE('ALL VARIABLES') ALL
/MODEL=ALPHA.
```

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.855	46

แบบสอบถาม

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการ ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยคุณกรณีที่มีข้อพิพาทต่อกันและสมัครใจเข้าร่วมกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

3. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้นำไปใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระเท่านั้นไม่มีผลกระทบใดๆต่อท่านทั้งสิ้นเพื่อจะได้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำผลการศึกษาอิสระไปปรับปรุงและเป็นแนวทางในการดำเนินงานเกี่ยวกับการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต่อไป

5. ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางสาวอังคณา ปิ่นพงษ์

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

แบบสอบถาม

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการ
ใกล้เคียงข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย
และการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความและหรือกรอกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านลงใน
“...”ในคำถามส่วนที่ 1

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

1) ชาย   2) หญิง

2. อายุ

1) 18 – 30 ปี   2) 31 – 40 ปี   3) 41 – 50 ปี   4) 51 – 60 ปี

5) มากกว่า 60 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพการสมรส

1) โสด   2) สมรส   3) หย่าร้าง   4) แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา

1) ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น   2) มัธยมศึกษาตอนต้น

3) มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า   4) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

5) สูงกว่าปริญญาตรี   6) ๗ โปรตรระบุ.....

5. อาชีพ

1) รับราชการ   2) รัฐวิสาหกิจ   3) พนักงานบริษัท

4) รับจ้างทั่วไป   5) ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว   6) เกษตรกร

7) อื่น ๆ โปรตรระบุ.....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1) น้อยกว่า 5,000 บาท   2) 5,001 – 10,000 บาท   10,001 – 15,000 บาท

4) 15,001 – 20,000 บาท   5) มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือตามระดับความคิดเห็นของท่านในคำถามส่วนที่ 2 ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายยุทธธรรมทางเลือกด้วยวิธีการ โกล่เกลี่ยข้อพิพาทไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และการบังคับคดีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อความต่อไปนี้อย่างไรบ้าง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย					
1. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติงานได้					
2. กฎหมาย ระเบียบ คู่มือ ที่เกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีความเชื่อมโยงกันเป็นอย่างดี					
3. ขั้นตอนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีกระบวนการที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติงานได้					
4. วัตถุประสงค์ของการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
ด้านทรัพยากรในการจัดการ					
5. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรในการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเพียงพอและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน					
6. จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานมีเพียงพอเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน					
7. วัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอ เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน					
8. สถานที่ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทมีเพียงพอเหมาะสม สะดวกต่อการปฏิบัติงาน					
9. ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเพียงพอเหมาะสม					
ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ					
10. การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไกล่เกลี่ยมีความสะดวก รวดเร็ว					

ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อความต่อไปนี้อย่างไรบ้าง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
11. การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไกล่เกลี่ยมีความสะดวก รวดเร็ว					
12. หนังสือราชการที่ใช้ติดต่อประสานงานมีความชัดเจนเหมาะสม					
13. เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายนอกมีความถูกต้อง เหมาะสม					
14. บุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการไกล่เกลี่ยได้รับเอกสารต่างๆที่ใช้ในการดำเนินการไกล่เกลี่ยถูกต้อง ครบถ้วน					
ด้านลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ					
15. โครงสร้างของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานไกล่เกลี่ยข้อพิพาท					
16. สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีการกระจายอำนาจอย่างเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานไกล่เกลี่ยข้อพิพาท					
17. โครงสร้างของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมเข้ากับสถานการณ์					
18. ภาระงานประจำของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีมีปริมาณที่เหมาะสม					
ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง					
19. การให้การสนับสนุนในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของภาครัฐและภาคเอกชนมีความเพียงพอ เหมาะสม					
20. ประชาชนในพื้นที่ให้บริการมีการประกอบอาชีพที่เหมาะสม					

ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อความต่อไปนี้อย่างไรบ้าง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
21) กลุ่มผลประโยชน์ในพื้นที่ที่ทำการไกลเกลี่ยข้อพิพาทให้การสนับสนุนต่อการไกลเกลี่ยข้อพิพาท					
22) พรรคการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งในพื้นที่ที่ทำการไกลเกลี่ยข้อพิพาทให้การสนับสนุนต่อการไกลเกลี่ยข้อพิพาท					
23) วัฒนธรรมท้องถิ่น ขนบธรรมเนียม ประเพณีของท้องถิ่นมีความเหมาะสมในการไกลเกลี่ยข้อพิพาท					
ด้านการยอมรับและให้การสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ					
24) การเห็นด้วยและการสนับสนุนของประชาชนในพื้นที่ต่อกระบวนการไกลเกลี่ยข้อพิพาท					
25) การสนับสนุน ร่วมมือร่วมใจกันของข้าราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการไกลเกลี่ยข้อพิพาท					
26) ความรู้ความเข้าใจในวิธีการไกลเกลี่ยข้อพิพาทของผู้ไกลเกลี่ย					
27) ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการไกลเกลี่ยข้อพิพาทของผู้ไกลเกลี่ย					
28) การยอมรับในเรื่องความเป็นกลางของผู้ไกลเกลี่ยข้อพิพาท					
29) การยอมรับในเรื่องความไว้วางใจต่อตัวผู้ไกลเกลี่ยข้อพิพาท					
30) การยอมรับในเรื่องความสามารถ ความชำนาญของผู้ไกลเกลี่ยข้อพิพาท					

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือตามระดับความคิดเห็นของท่านในคำถามส่วนที่ 3 ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายยุทธศาสตร์ทางเลือกด้วยวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ไปปฏิบัติของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ท่านมีความคิดเห็นต่อข้อความต่อไปนี้อย่างไรบ้าง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
31) ความพึงพอใจจากวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท					
32) ความพึงพอใจจากการเยียวยาทรัพย์สินและจิตใจซึ่งเกิดจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท					
33) ความพึงพอใจจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท					
34) ความพึงพอใจในการทำหน้าที่ด้วยความเป็นกลางในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท					
35) ความพึงพอใจจากการช่วยเหลือด้านความรู้ทางกฎหมายในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท					
36) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทลดค่าใช้จ่ายทุกฝ่ายได้					
37) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทลดเวลาในการดำเนินคดีได้					
38) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคู่กรณีมีการแสดงออกในการให้อภัยกัน					
39) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเสร็จสิ้นทุกฝ่ายแสดงความเป็นมิตรด้วยการทักทายต่อกันเป็นอย่างดี					
40) หลังจากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเสร็จสิ้นคู่กรณีสามารถทำงานและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมหรือชุมชนเดียวกันได้					

กราบขอพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาสละเวลาให้ข้อมูล

ภาคผนวก

บริบทของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี

บริบทของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี

สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน (สคช.) เป็นหน่วยงานหนึ่งภายในสำนักงานอัยการสูงสุด โดยเริ่มก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2525 ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 23(1) บัญญัติให้สำนักงานอัยการสูงสุดมีอำนาจและหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือประชาชนในการดำเนินการทางกฎหมาย รวมตลอดทั้งในการคุ้มครองป้องกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนและการให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชนอันเป็นการกำหนดให้ สคช. เป็นภารกิจหลักของสำนักงานอัยการสูงสุดอีกภารกิจหนึ่ง นอกจากนี้ สคช.ได้ดำเนินการในโครงการสนับสนุนและช่วยเหลือตามแนวพระราชดำริ โดยจะดำเนินการออกหน่วยเคลื่อนที่เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนตามที่ได้รับการประสานหรือมีหมายกำหนดการจากสำนักราชเลขาธิการหรือหน่วยงานกองงานในพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมวงศานุวงศ์และดำเนินการพิจารณาแนวทางให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้เดือดร้อน ซึ่งได้ทุลเกล้าฯ ถวายฎีกาผ่านสำนักราชเลขาธิการเพื่อขอพระราชทานความช่วยเหลือ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงานของ สคช. โดยมุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ลดขั้นตอนการดำเนินงาน สามารถสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นการประกาศคณะกรรมการอัยการ เรื่อง การแบ่งหน่วยงานและการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2556 จัดตั้ง “สำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด” ซึ่งมีฐานะเป็นสำนักงานอัยการจังหวัดที่รับผิดชอบของงาน สคช.

โครงสร้างสำนักงาน

เป็นสำนักงานระดับอัยการจังหวัด จำนวน 76 สำนักงาน มีที่ตั้งสำนักงานที่จังหวัด สังกัดสำนักงานอัยการภาค มีอัยการจังหวัดเป็นหัวหน้าสำนักงาน โดยในกรณีจังหวัดใดมีสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนในระดับอำเภอซึ่งมีข้าราชการอัยการชั้น 4 (อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด) เป็นผู้ปฏิบัติงาน ให้เป็นสำนักงานสาขาขึ้นตรงต่ออัยการจังหวัดคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย และสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัด

อำนาจและหน้าที่

การกำหนดอำนาจและหน้าที่พิจารณาจากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ความรับผิดชอบและปริมาณงานในความรับผิดชอบของสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน และสำนักงานการบังคับคดี ทั้งการยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับตามคำพิพากษาในคดีอาญา และการบังคับคดีแพ่งและคดีปกครองในต่างจังหวัดที่มีแนวโน้มที่จะมีปริมาณงานและทุนทรัพย์มาก จึงกำหนดอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (1) รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชน การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน และความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชนภายในเขตท้องที่จังหวัดนั้น ๆ ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด
- (2) รับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายด้านอรรถคดีแก่ประชาชนภายในเขตท้องที่จังหวัดนั้น ๆ รวมถึงการดำเนินคดีทั้งปวงในอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการหรือสำนักงานอัยการสูงสุดเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลจังหวัด ศาลจังหวัดสาขา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในศาลจังหวัดแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งว่าด้วยการนั้น
- (3) รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอรรถคดี การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคแก่ประชาชนภายในเขตท้องที่จังหวัดนั้น ๆ ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด
- (4) รับผิดชอบงานศูนย์กลางระบบฐานข้อมูลลูกหนี้ตามคำพิพากษาของหน่วยงานของรัฐและจำเลยที่ถูกยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับตามคำพิพากษา งานสำรวจตรวจสอบข้อมูลทรัพย์สินและสถานะของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของหน่วยงานของรัฐและจำเลยที่ถูกยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับตามคำพิพากษา และงานการบังคับคดีแพ่ง คดีปกครอง และคดีอาญาเฉพาะในส่วนของการยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับตามคำพิพากษาตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการหรือสำนักงานอัยการสูงสุดภายในเขตท้องที่จังหวัดนั้น ๆ ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด
- (5) รับผิดชอบการดำเนินคดีทั้งปวงอันเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง คดีปกครอง และคดีอาญาเฉพาะในส่วนของการยึดทรัพย์สินใช้ค่าปรับตามคำพิพากษาตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการหรือสำนักงานอัยการสูงสุดภายในเขตท้องที่จังหวัดนั้น ๆ ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด
- (6) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- ทั้งนี้ อำนาจและหน้าที่ตาม (1) และ (2) เพื่อรองรับและพัฒนาการปฏิบัติงานตามอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดและพนักงานอัยการ ตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 14 (3) และมาตรา 23 (1) และอำนาจและหน้าที่ตาม (3) และ (4) เพื่อรองรับการปฏิบัติงานและการบังคับคดีอาญาในส่วนกลางยึดทรัพย์สินแทนค่าปรับและการบังคับคดีแพ่งและคดีปกครองแทนรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐที่พนักงานอัยการรับดำเนินคดีให้ ตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 14 (7) และ มาตรา 23 (4)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวอังคณา ปิ่นพงษ์
วัน เดือน ปีเกิด	29 เมษายน 2529
สถานที่เกิด	ประจวบคีรีขันธ์
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 134 หมู่ 2 ตำบลอ่าวน้อย อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77000
สถานที่ทำงาน	สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2551	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ. 2549 – 2552	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล สำนักงานขนส่งจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาขาอำเภอบางสะพาน
พ.ศ. 2552 – 2558	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2558 – 2559	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2559 – ปัจจุบัน	นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์